

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

JMG – INSTITUTIONEN FÖR JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION

“Nya Tider – skildringar av ett samhälle i förfall”

En kvalitativ studie av innehållet i tidningen Nya Tider

Fredrika Fröjd
Emma Posner

Examensarbete:	15 hp
Program:	Medie- och kommunikationsvetarprogrammet med inriktning PR, opinionsbildning och omvärld
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Ht/2016
Handledare:	Johanna Arnesson
Kursansvarig:	Malin Svenningsson

Abstract

Examensarbete:	15 hp
Program:	Medie- och kommunikationsvetarprogrammet med inriktning PR, opinionsbildning och omvärld
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Ht/2016
Handledare:	Johanna Arnesson
Kursansvarig:	Malin Svenningsson
Sidantal:	46
Antal ord:	19 701
Nyckelord:	Nya Tider, Alternativ media, Framing theory, högerpopulism, rasism, invandring, nyhetsrapportering, kultur, politik, media.
Syfte:	Syftet med studien är att undersöka den verklighet som beskrivs i Nya Tider.
Teori:	Rasim, gestaltningsteori, andrafiering, etnifiering, rasifiering, kulturell rasism, banal nationalism
Metod:	Ethnographic Content Analysis
Material:	55 artiklar tagna ur fyra nummer av Nya Tider. Vecka 23 och 40 år 2015 samt vecka 5 och 23 år 2016.
Resultat:	Studiens resultat visar att en majoritet av de undersökta artiklarna berör migration och personer med invandrarbakgrund, som beskrivs som ett samhälleligt och ekonomiskt problem. De ses som en enhetlig grupp, snarare än individer, och beskrivs som giriga, våldsamma och kriminella. Det svenska samhället beskrivs vara i kris och välfärden anses hotad. Politiker och media beskrivs som undertryckta av den politiska korrektheten och rädslan för att bli kallad rasist. Nya Tider lyfter också upp utländska politiska förebilder i form av nationalkonservativa partier runtom i Europa. Resultaten visar också att islam och mångkultur är återkommande ämnen i tidningen och skildras som hot mot det svenska samhället.

Förord

Främst vill vi tacka vår handledare Johanna Arnesson som har hjälpt oss genom arbetsprocessen, kommit med värdefulla råd och stöttat oss. Vi vill också tacka våra familjer och vänner som stått ut med att vi levt i en “uppsatsbubbla” under den här perioden, och varit förstående och uppmuntrande.

Executive summary

In recent years, the growing popularity of right-wing parties has been reflected in the media sphere as well as in the election results in the western world. Anti-immigrant parties are on the rise all over Europe, increasing the polarization between those who advocate a restrictive immigration policy and those in favor of free migration of refugees.

Another reaction to the increasing polarisation is the emergence of alternative media, which counter the established media. The purpose of this thesis is to investigate the depiction of reality in the alternative newspaper Nya Tider. There has been a lot of criticism involving this particular paper considering their presumed ties to neo-Nazi and extreme-right organizations. There is also an ongoing conflict regarding the public's view on their positioning, which is believed to be racist and xenophobic, whereas Nya Tider define themselves as politically and organisationally independent. This study aims to investigate the content of the paper based on four constructed themes, including culture, politics, media and immigration, using the qualitative research method Ethnographic Content Analysis.

The analysis of the content is based upon a theoretical framework consisting of two different themes: theories of racism and racism in media. The first one includes general theories of racism, as well as cultural racism, ethnicisation, racialisation and othering. The second is built on racism in media where theories such as framing and banal nationalism are prominent. The empirical data consist of 55 articles taken from four randomly selected issues.

The results show that a majority of the articles concern migration and immigrants, which are depicted as a societal and economical issue. Immigrants are de-individualised and bound together, and further described as greedy, violent and criminals who do not contribute to society. The Swedish society is falling apart according to the depictions in Nya Tider. Words like warzone, ghetto and immigrant invasion are used to describe the societal climate. Furthermore, the newspaper describes the welfare as being threatened, and the established media, along with the ruling politicians are described as cowards withholding the truth. Nya Tider propagates the idea that political correctness suppresses the political climate and anyone who criticizes the non-restrictive immigration policies will most likely be named a racist. Nya Tider idolizes national-conservative parties in countries like Austria, Poland and Hungary who want to limit immigration and preserve the national culture. Another main result shows that islam and multiculturalism are recurring subjects in the newspaper and considered a threat to the swedish society as they are mentioned in contexts of extremism, islamism and terrorism.

Innehållsförteckning

1. Inledning	6
2. Syfte och frågeställningar	8
3. Bakgrund	9
4. Teori och tidigare forskning	11
4.1 Teorier om rasism	11
Rasism, nyrasism och kulturell rasism	11
Rasifiering och etnifiering	12
Andrafiering	12
Banal nationalism	13
4.2 Rasism i media	14
Alternativa medier	15
Gestaltningsteorin	16
5. Metod och urval	18
5.1 Ethnographic Content Analysis	18
5.2 Vår arbetsprocess enligt ECA-modellen	19
6. Resultat och analys	22
6.1 KULTUR	22
Den diffusa svenska kulturen	22
Mångkultur	23
Krocken med islam	25
6.2 MIGRATION	27
En ansiktslös massa som skapar ekonomiska problem	28
Vem är invandraren?	29
6.3 DET POLITISKA KLIMATET	31
Inrikes: Ett samhälle i kris	31
Migration, välfärd och demokrati	31
”Sjuklövern”, vänstern och Sverigedemokraterna	33
Utrikes: Fiender och förebilder	36
Nationalkonservatism och EU-kritik	36
Västmakterna, Mellanöstern och Ryssland	38
6.4 MEDIE- OCH DEBATTKLIMAT	40
Alternativa medier	40
Åsiktskorridorer	41
Det odemokratiska medie- och debattklimatet	42
Censur	43
Desinformation och propaganda	44
Politisk korrekthet och rasiststämpeln	44
7. Diskussion	46
7.1 Giltighet och tillförlitlighet	49
7.2 Förslag på vidare forskning	51
Litteraturförteckning	52
Bilagor	55

1. Inledning

Under de senaste åren har det politiska klimatet präglats av allt mer polariserade åsikter. De högerpopulistiska vindar som blåser i västvärlden tar sig uttryck i såväl samhällsdebatten i media, som i valresultat runt om i Europa. Invandringskritiska partier vinner mark i flera länder, inte minst här i Sverige där Sverigedemokraterna sedan valet år 2014 är det tredje största partiet. Gemensamt för dessa partier är föreställningen om att den nationella identiteten, samhället och välfärden hotas av en ökad invandring. År 2016 har bjudit på stora politiska förändringar där man kan se att högerpopulismen får allt större inflytande, inte minst i Storbritannien där utträdet ur EU i och med Brexit-omröstningen är ett faktum, och längre västerut med Donald Trump som blivande president i USA.

Samtidigt pågår en av samtidens största flyktingkriser där miljoner människor söker skydd i Europa. Flyktingvägen nådde sin kulmen under år 2015 och i Sverige präglades medierapporteringen under denna period av bilder på livsfarliga flyktvägar över Medelhavet, långa gränsköer och flyktingläger. Bilden på den treårige syriske pojken som spolades upp på en strand i Turkiet blev för många en personifiering av flyktingkrisen. Många uppmanade till medmänsklighet och att engagera sig ideellt. Nyhetsinslag om olika hjälpinsatser där människor på eget initiativ samlade in pengar och kläder, och förslag på hur den enskilde personen kunde hjälpa till fick stort utrymme i media. Samtidigt som denna typ av rapportering pågick höjdes även kritiska röster om svårigheterna med flyktingmottagandet där oron för brist på plats och resurser var framträdande. Polariseringsen blir ett faktum och opinionen delas upp i två: antingen står man för en generös flyktingpolitik, eller för en restriktiv sådan.

Den här polariseringen förekommer inte bara på den politiska arenan och i traditionell media, utan sker i högsta grad även på internet och i sociala medier. Alternativa medier uppkommer som en reaktion mot de etablerade mediernas rapportering och intar en allt större plats på sociala medier där deras artiklar delas och sprids obehindrat. Bland dessa alternativa medier återfinns till exempel Avpixlat, Nyheter Idag, Fria Tider och Samtiden, likväl antirasistiska motsvarigheter som Expo.se. Den tidning som kanske väckt störst debatt är Nya Tider i och med beviljandet av presstöd år 2013, en debatt som fick nytt liv av deras deltagande i Bokmässan 2016 vars tema för året var yttrandefrihet. Kritiska röster ansåg att tidningen har starka kopplingar till nazistiska och högerextrema organisationer och menade därför att det var högst olämpligt att de tilläts delta. Nya Tider själva uppger sig vara partipolitiskt och organisatoriskt obundna. Tidningens chefredaktör Vávra Suk uttalar sig i en artikel från Dagens Nyheter som berör turerna kring Bokmässan, och säger sig ta avstånd från beskrivningar av tidningen som högerextrem tillika kopplingar till rasistiska organisationer. Istället beskriver Suk Nya Tider som en tidning som skriver utan politiska skygglappar och menar på att deras intresse att ställa ut på Bokmässan grundas i en chans att nå ut till en större publik (Lindqvist, 2016, 16 september).

Konflikten mellan yttrandefrihet som demokratisk rättighet och uttalanden som upplevs diskriminerande utgör något av ett moraliskt dilemma. Mot bakgrund av meningsskiljaktigheterna kring Nya Tiders position vill vi ta reda på mer om tidningen och undersöka vad som faktiskt skrivs i den. Detta vill vi göra genom att ta reda på vilken verklighet som skildras i Nya Tider. Vi vill ta reda på om de kritiska rösterna har belägg för sin oro kring att skattefinansiera och främja en eventuellt rasistisk tidskrift eller är Nya Tider, som de själva påstår, snarare bara ett uppfriskande alternativ till de etablerade medierna?

2. Syfte och frågeställningar

Syftet med vår studie är att undersöka den verklighet som beskrivs i Nya Tider. Fokus ligger främst på det svenska samhället, men vi kommer även att undersöka hur Nya Tider förhåller sig till omvärlden. För att besvara vårt syfte har vi formulerat fyra frågeställningar:

- Hur framställs svensk respektive “icke-svensk” kultur?

I den här frågan vill vi undersöka vad som får ta plats när man pratar om svensk respektive icke-svensk kultur i Nya Tider. Vilken sorts kultur förekommer och hur beskrivs den? Hur benämns och beskrivs det som *inte* anses tillhöra svensk kultur i jämförelse med den svenska? Får man förhållandet mellan svensk kultur och icke-svensk kultur att framstå som något problematiskt, i form av till exempel konflikter eller kulturkrockar? Till kultur räknar vi till exempel in traditioner, seder, religion, utseende, klädsel, historia, konst, språk, och värderingar.

- Hur framställs migration och personer av invandrarbakgrund?

Mot bakgrund av debatten kring Nya Tidars position som rasistisk eller nazistisk tycker vi att det är av betydelse att ta reda på hur de faktiskt rapporterar om migration, främst migrationen till Sverige men även internationellt. Vi ämnar också att undersöka hur personer med invandrarbakgrund beskrivs i tidningen, här vill vi ta hänsyn till bland annat de kontexter i vilka invandring tas upp och vilka egenskaper personer av invandrarbakgrund tillskrivs.

- Hur framställs det politiska klimatet i Sverige och världen?

Vilka politiska frågor rapporterar Nya Tider om, hur förhåller de sig till internationell politik och hur beskrivs svensk politik och de svenska politiska makthavarna i tidningen?

- Hur framställs medie- och debattklimatet?

Nya Tider anser sig tillhöra kategorin alternativ media, och framställer sig själva som att stå utanför den etablerade pressen. Därför anser vi att det är intressant att undersöka hur de beskriver sig själva, sina konkurrenter och det rådande medie- och debattklimatet i tidningen.

3. Bakgrund

Fakta om Nya Tider

Nya Tider grundades år 2012 av förlaget AlternaMedia (Nya Tider, 2016). Tidningen ges ut i pappersform en gång per vecka, men finns också i digital form. Betalande prenumeranter ges tillgång till det fullständiga innehållet på tidningens webbplats och får tidningen hemskickad i ett skyddat kuvert. Nya Tider hade år 2015 över 3000 prenumeranter (TS Mediefakta, 2016) och "gillas" i nuläget av cirka 6000 personer på Facebook. Tidningens nuvarande chefredaktör, tillika ansvarig utgivare, Vávra Suk har tidigare varit aktiv inom Sverigedemokraterna, för att senare lämna partiet och grunda Nationaldemokraterna där han också varit partisekreterare. Suk arbetade även som chefredaktör mellan år 2006 och 2012 för Nationaldemokraternas tidning Nationell Idag (Expo, 2016). I en faktaruta som finns med i varje nummer av tidningen beskriver Nya Tider sin egen roll i medielandskapet enligt nedan:

Nya Tider erbjuder en sammanställning av nyhetsveckan med fokus på händelser som påverkar den vidare utvecklingen, både i Sverige och utrikes. Vårt mål är att hitta den röda tråden i nyhetsbruset och ge en samlad och objektiv bild av vad som faktiskt hänt. Nya Tider är en obunden nyhetstidning och är inte knuten till någon organisation eller något parti. Erhåller sedan oktober 2013 statligt presstödet. Enligt TS uppgifter för 2014 är Nya Tider den tidning som vuxit snabbast av alla papperstidningar i Sverige (Nya Tider, 2015).

Nya Tider får sedan år 2013 presstödet. Det statliga presstödet, i form av driftsstöd och distributionsstöd, ska motverka att små tidningar konkurreras ut och vidare främja mångfald på marknaden (Wadbring & Weibull, 2014:150-153). Stödet utges först vid en abonneringsomfattning på 1500 exemplar, därefter höjs nivån stegvis per ytterligare 1000-tal abonnenter (SFS, 1990:524).

Tidigare studier

Enbart kvalitativ studie av innehållet i svensk alternativ media har, enligt vår litteratursökning, tidigare inte gjorts, varken inom det medie- och kommunikationsvetenskapliga området eller inom andra vetenskaper. Det har nyligen släppts en bok som diskuterar en journalistik i förändring, med fokus på frågor om migration och integration. Boken är inte enbart vetenskaplig, utan består av två delar: en med forskning och en med åtta essäer skrivna av journalister och forskare (Institutet för mediestudier, 2016). I forskningsdelen har man bland annat studerat sju "invandringskritiska alternativa medier", däribland Nya Tider genom dels en kvantitativ innehållsanalys, dels intervjuer med företrädare för sajten (Fossbo & Mokhtari, 2016, 31 maj).

Eftersom det saknas en enbart kvalitativ studie kring svensk alternativ media tror vi att en studie med utgångspunkt i Nya Tidars innehåll kan bidra med fördjupade kunskaper om hur de beskriver verkligheten och skildrar samhället, och på så sätt ge en bild av de rådande normerna inom Nya Tider. Vi tror att studien kan ge ytterligare förståelse kring hur en oppositionell röst använder ett alternativt medium för att förmedla sitt budskap. Nya Tider

blir dessutom unika i den mån att de, till skillnad från övriga alternativa medier i Sverige, har en pappersupplaga för vilken de erhåller presstöd.

I avsnittet *Teori och tidigare forskning* (se sida 11) presenteras en grundlig genomgång av forskning inom området och vårt teoretiska ramverk, däremot finns några studier på kandidatnivå om högerpopulistiska medier som vi tar upp nedan.

I en kandidatuppsats inom socialt arbete har man gjort en diskursanalys av webbplatsen Avpixlats innehåll, studien har undersökt rasistiska och sexistiska diskurser på webbplatsen (Jensen, 2015). I uppsatsen kommer Jensen fram till att rasistiska och sexistiska diskurser reproduceras på internet på liknande sätt som i massmedia. Detta görs bland annat genom att framhäva positiva egenskaper hos "den egna gruppen" respektive negativa egenskaper hos "de andra" och genom att sätta den svenska kulturen i motpol till exempelvis arabisk-muslimsk kultur vars förenande skulle ge "katastrofala resultat" (Jensen, 2015: 26). En kombinerad kvantitativ och kvalitativ innehållsanalys har även gjorts av Avpixlats artiklar som berör jämställdhet i Häggströms (2016) medie- och kommunikationsvetenskapliga studie. Av resultaten framkommer att jämställdhet diskuteras i kontexten av kritik mot islam och invandring, där man ställer det "öppna progressiva Sverige" mot konservativa och fundamentalistiska inslag inom islam.

Almqvist och Zeilon Lund (2013) har studerat huruvida tidningen Nationell Idags innehåll förändrats sedan de beviljades presstöd. De har i studiens resultat kommit fram till att innehållet i tidningen inte ändrats i någon större utsträckning efter beviljandet av presstöd. Varken deras första hypotes, som löd att Nationell Idags rapportering kring invandring skulle ha minskat sedan år 2008, eller deras andra hypotes, som löd att tidningens innehåll skulle ha blivit mer neutralt med åren, stämde.

Någonting som är värt att nämna är att det finns kommande forskning på området. Mats Ekström, som är professor på Institutionen för journalistik, medier och kommunikation vid Göteborgs Universitet kommer tillsammans med Joanna Thornborrow, professor vid University of Brest i Frankrike och Marianna Patrona, doktor vid Hellenic Military Academy i Grekland under de tre kommande åren att utföra ett forskningsprojekt kring högerpopulism i nyhetsmedier. Projektet kommer att undersöka hur medierapporteringen kring högerpopulism ser ut i England, Frankrike, Grekland och Sverige (Sten, 2016).

4. Teori och tidigare forskning

För att kunna placera vår studie i ett vetenskapligt sammanhang har vi tittat på vilka tidigare studier som gjorts och därefter delat upp vårt teoretiska ramverk i två olika teman: *Teorier om rasism* och *Rasism i media*.

4.1 Teorier om rasism

I dagens debattklimat är det ingen ovanlighet att begreppet rasism förekommer. Diskussionen kring vem som är eller inte är rasistisk pågår ständigt. Medan den ena parten beskyller den andra för att ha rasistiska åsikter, håller den andra fast vid att den enbart är kritisk. Nya Tider hör inte till undantaget, tvärtom har de hamnat mitt i debattens strålkastarljus. För att bättre förstå vad rasism innebär, så kommer vi i detta avsnitt fördjupa oss i rasismens historia och dess uppkomst för att sedan diskutera “den nutida rasismen”, som ofta refereras till som *kulturell rasism*. Vidare diskuterar vi begreppen rasifiering och etnifiering, andrafiering och banal nationalism som också beskriver relationer mellan olika grupper i termer av annorlunda- och utanförskap.

Rasism, nyrasism och kulturell rasism

Teorin om människors olika raser har sitt ursprung i kolonialtidens tankar om att grupper har medfödda och beständiga egenskaper, som också skiljer grupperna åt (Elmeroth, 2008). Under den här tiden formades och användes rasism som ett sätt att politiskt och socialt organisera människor och främja vissa maktstrukturer, menar forskaren Karen Wren (2010). Hon beskriver vidare hur man senare under 1800- och tidigt 1900-tal också genom religion, det vill säga genom föreställningen om kristendomens kulturella överlägsenhet, upprätthöll rasismen. På så sätt kunde man rättfärdiga utnyttjandet av människor bosatta på de kolonier som man tidigare erövrade. Under mitten av 1800-talet blev teorin om människoraser även intressant för vetenskapen. När Darwins idéer om arternas överlevnadsförmåga och teorin om “the survival of the fittest” kom ut, blandades de ihop med studierna kring människans raser. Forskare använde sig och inspirerades av Darwins evolutionslära, och vetenskapen sysslade länge med att försöka bevisa att vissa människoraser var mer överlägsna än andra (Wren, 2010).

Sverige var det första landet i världen att inrätta ett institut för rasbiologi: Statens institut för rasbiologi. Man föreställde sig att rastillhörighet, med utseende som utgångspunkt, avgjorde såväl människans mentala förmåga som hennes personlighet. Rasbiologen Herman Lundborgs, chefen för institutet, ambition var att förhindra att “dåliga” gener spreds hos det svenska folket (Elmeroth, 2008). Under andra halvan av 1800-talet kunde man på så vis rättfärdiga skillnaderna mellan de olika samhällsklasserna med grund i det vetenskapliga faktumet att “den vita rasen” var överlägsen andra raser.

Under 1900-talet motsatte sig nya vetenskapliga teorier idéerna om rasbiologin, något Wren hävdar blev möjligt bland annat på grund av socialismens intåg. Idag har istället rasismen

antagit en ny form, den är inte biologisk utan kulturell. Den nya rasismen grundar sig på en övertygelse om att europeisk kultur är modern och framåtskridande, medan den icke-europeiska tvärtom är föråldrad och bakåtsträvande. Européer blir således *kulturellt* överlägsna (Wren, 2010). Likt rasbiologin så ses kultur och etnicitet som något beständigt och medfött, och likt föregående får bland annat människors utseende utgöra kännetecknen för olika grupper (Elmeroth, 2008). En viktig skillnad mellan den biologiska rasismen och kulturrasismen är deras respektive funktioner. Medan den förstnämnda använde rasism som ett medel för att utnyttja grupper för arbete och dylikt, så ämnar den kulturella rasismen snarare till att exkludera grupper detta genom att exempelvis betona hur kulturellt annorlunda "De" är och hur kulturkrocken i slutändan bara leder till konflikt (Wren, 2010).

Rasifiering och etnifiering

De former som rasismen kan yttra sig på är bland annat genom rasifierings- och/eller etnifieringsprocesser. Ett exempel på hur rasifiering använts som teori är i en analys av den etniska boendesegregationen i Sverige av Irene Molina (1997). I den hänvisar hon till Robert Miles som genom sina studier under 1980-talet bidrog med nya och viktiga perspektiv till forskningen om rasrelationer. I dessa studier förklarar Miles hur rasifiering varit betydande för migranters låga status på arbetsmarknaden (Molina, 1997:54). Med en närmare titt på Miles förklaring av begreppet rasifiering så definieras denna process som en gren eller en aspekt av den bredare termen etnifiering:

Where biological and/or somatic features (real or imagined) are signified, we speak of racialisation as a specific modality of ethnicisation (Miles & Brown, 2003:99).

Etnifiering, enligt Miles, är en process som inkluderar såväl ekonomiska som kulturella aspekter. Förutom att etnifiering utgör en grund för klasskillnader och villkor för att lyckas på arbetsmarknaden, innebär den också att grupper tillskrivs kulturella egenskaper och i förlängningen ett skapande av annorlundaskap. Individer kategoriseras in i grupper som man föreställer sig kännetecknas av särskilda biologiska, kulturella och ekonomiska egenskaper. Rasifiering å andra sidan, menar Miles, bör mer ses som en synonym till "kategorisering av raser" i vilka människor delas in i och utifrån denna "rastillhörighet" tillskrivs egenskaper (Miles & Brown, 2003).

Vi tror att Miles definition av rasifiering och etnifiering kommer vara betydelsefull i vår analys, då den uppmärksammar skapandet och särskiljandet av grupper utifrån konstruerade föreställningar om de människor som inkluderas i dessa. Genom att urskilja eventuella rasifierings- och etnifieringsprocesser i Nya Tider, kan vi få en uppfattning om de normer som råder i tidningen.

Andrafiering

Ett annat sätt att forma och särskilja grupper, och vidare betona annorlundaskap är genom andrafiering. Termen beskriver den gränsdragning som görs mellan gruppen "vi/oss" och "de andra" och hur denna gränsdragning leder till diskriminering av personer tillhörande "den andra"-gruppen (SOU, 2005 41:29). I "de andra" inkluderas olika grupper i samhället som

avviker från normen, och som av den anledningen underordnas den dominerande gruppen. Det kan handla om avvikelser från den dominerades kulturella, etniska, sexuella eller religiösa norm. I praktiken leder denna uppdelning i "vi" respektive "de andra" till en historiskt långtgående systematisk och institutionell diskriminering som bidrar till att behålla de rådande maktstrukturerna (SOU, 2005 41:30).

Nicolas Coupland (2010) talar om andrafiering utifrån flera olika perspektiv och nämner bland annat hur muslimer i europeiska diskurser har en tendens att homogeniseras. Han menar att det generellt sett inte spelar någon roll utifrån vilken vinkel man benämner individen oavsett om det är en religiös ledare, kommunpolitiker, president, premiärminister, diktator eller terrorist man beskriver. Deras individuella egenskaper blir oviktiga och istället hamnar fokus på det faktum att de är just muslimer och de tillskrivs en rad stereotypa egenskaper som sätts i kontrast till den neutrala europeiska normen av "harmlösa kristna" (Coupland, 2010: 248).

Elmeroth (2008) tar upp medias makt i relation till andrafiering och anser, med stöd i flera forskningsstudier, att medierna bidrar till att konstruera våra uppfattningar om verkligheten. Journalisternas sätt att beskriva "vi och dem" är långt ifrån neutrala och bidrar till en förstärkt andrafiering. Genom sensationella och exotiska skildringar av "de andra" väcker man läsarens nyfikenhet, vilket i sin tur säljer fler lösnummer (Elmeroth, 2008: 35-36).

Vi tror att andrafieringsbegreppet kommer att vara till hjälp under vårt analysarbete då det kan hjälpa oss att förstå vilka normer som härskar i den verklighet som tidningen skildrar. Genom att utröna huruvida andrafiering uttrycks i Nya Tider kan vi även få en bild av vilka som anses vara "vi" respektive "de andra" i tidningen.

Banal nationalism

Ett drag som återfinns hos högerpopulistiska budskap är föreställningen kring den egna nationen och den nationella identiteten. Nationalismen har sin grund i 1700-talet och har sedan dess utvecklats till att yttra sig i många olika former. En vanligt förekommande form av nationalism i nutid är den så kallade "banala nationalismen", vilken vi beskriver nedan.

Banal nationalism är en vetenskaplig term som myntades av Michael Billig år 1995. Den banala nationalismen är de små sakerna i vår vardag som skapar och påminner oss om vår nationella identitet, men som vi blivit så invanda i att vi inte längre reflekterar över dem. I Sverige handlar den banala nationalismen om ord som Allsvenskan, den blågula "svenskt kött" märkningen i kyldisken och att vår kung Carl XVI Gustaf pryder våra mynt. Vi omges alltså dagligen av påminnelser, både språkliga, symboliska och verkliga objekt, som reproducerar vår nationella identitet.

I sin bok diskuterar Billig också banal nationalism i massmedial kontext, då han menar på att massmedier dagligen bidrar till att reproducera nationell identitet genom att ständigt adressera sina läsare som nationsmedlemmar. Genom så kallade deiktiska uttryck, som hänvisar till någon eller något i den situation där yttrandet eller texten kommer till, hjälper

massmedia till att skapa den nationella tillhörigheten. Det kan handla om att man talar om *Vädret*, *Statsministern* eller *Landslaget*, vilket utifrån sammanhanget kan förstås av läsaren som vädret i Sverige, Sveriges statsminister och Sveriges landslag. Detsamma gäller i sammanhang där en annan nation specificeras och man explicit nämner platsen för händelsen genom att till exempel skriva: “Två amerikanska medborgare döda i flygkrasch” eller “terrormisstänkta gripna i Frankrike”, då “vi” förstår direkt att “vi” inte har någon del i detta, då det inte sker i “vårt” land (Billig, 1995: 117).

Billig tar också upp faran som denna banala nationalism skulle kunna innebära, även om han menar att de subtila nationalitetssymbolerna i sig är harmlösa, kan de utgöra en grogrund för en mer extrem form av nationalism. Faran ligger inte i den egna identiteten utan ifall det som “hamnar utanför” ses som något underlägset eller som ett hot (Billig, 1995:117). Banal nationalism tror vi kan ge större förståelse av processen kring sökandet och formandet av en identitet i sin nationstillhörighet och vidare varför vissa företeelser, synsätt eller aspekter uppfattas som “svenska” respektive “icke svenska”.

4.2 Rasism i media

I detta avsnitt fördjupar vi oss i forskning som berör rasism i media. Det förekommer flera angreppssätt på området, däribland forskning som diskuterar rasistiska och diskriminerande diskurser i nyhetsmedia, massmedias nyhetsrapportering om invandrare, högerextrema grupperns användning av media och internet, samt alternativa medier.

Internationellt sett är den nederländska diskursstudie-professorn Teun A. van Dijk en av de främsta inom forskning kring media och rasistiska diskurser. Hans bok *Racism and the Press* (1991) är resultatet av en tvärvetenskaplig studie kring medias rapportering om migration och etniska minoriteter under 1980-talet. Urvalet som studien bygger på kommer främst från brittiska och nederländska nyhetsmedier, men även andra länder. Resultaten av studien visar att om man jämför med hur uppenbart rasistisk rapporteringen varit historiskt så har det gradvis minskat och blivit mindre uttalat. Däremot så förekommer ännu stereotypisering och det är fortfarande vanligt att man beskriver minoriteter som ett “problem” eller rentav ett “hot”. Enligt Van Dijk är minoriteter fortsättningsvis associerade med några få stereotypiska ämnen, såsom problem med invandring, brottslighet, våldsamhet (framförallt upplopp) och diskriminering. Tillika är minoriteter underrepresenterade avseende rapportering kring engagemang inom politik, sociala frågor och kultur (Van Dijk, 1991: 245f).

Den svenska forskningen inom området tar bland annat upp massmedias nyhetsrapportering om invandring. Forskaren Gunilla Hultén menar att de mediala konnotationerna till begreppet invandrare har förändrats sedan 1980-talet. Från att invandring skildrats som som en oersättlig resurs i skapandet av det svenska välfärdssamhället, började man under 1980-talet allt mer se invandring som ett problem och som en ekonomisk börda (Hultén, 2006). Ylva Brune beskriver en liknande observation när hon jämfört nyhetsjournalistik från år 1976 och år 1993. 1976 tenderar journalister att skildra invandrare positivt och i odramatiska sammanhang. Ett exempel på denna mer “neutrala” rapportering är bland annat att man inte

inkluderar till exempel ursprung eller nationalitet i brottsrapportering om det inte är relevant för brottet i fråga. 1993 antar nyhetsjournalistiken en mer främlingsfientlig ton, anser Brune, och hon menar att personer som kritiserar invandringen eller flyktingmottagandet "har oftare tolkningsföreträde" (Brune, 2000:39).

I en statlig utredning från 2006, som behandlar nyhetsmediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen, konstateras det att journalister i svensk media är tydligt präglade av föreställningar kring ett vi och ett dem. Detta kan enligt studien härledas till rådande samhällsnormer, journalisternas utbildning samt det mediala systemet. Man pekar på ett flertal exempel som visar hur dessa föreställningar uttrycks i media och hur grupper särskiljs genom att tillskrivas olika kulturella egenskaper. Ett exempel är invandrare och svenskar, där avvikelserna mellan grupperna uppfattas ge händelser större nyhetsvärde. Dessutom framkommer det i utredningen att etablerade medier försvarar och upprätthåller diskriminerande diskurser, och att väldigt lite arbete görs för att främja mångfald i såväl rapporteringen som i journalistkåren (SOU, 2006).

En annan statlig utredning på ämnet rasism i media utfördes av Justitiedepartementet år 2014. Rapporten fokuserar främst på olika extrema gruppers förekomst i media och på internet. I studien ger bland annat Säkerhetspolisen två exempel på hur dessa grupper använder internet. Det första innebär att man sprider ideologiskt material. Det andra innebär att internet används för kontaktskapande (SOU, Ds 2014:4). Internationella exempel på forskning om hur grupper inom extremhögern använder medier fokuserar på internet som plattform, här kan vi nämna bland annat två exempel. Det första är Cinzia Padovanis studie ifrån 2008 i vilken hon analyserat italienska högerextrema gruppers webbplatser. Studiens resultat visar att webbplatserna främst används för att sprida information och mobilisera aktivisterna, men också bidrar till att koppla samman likasinnade individer och identitetsbyggande inom gruppen (Padovani, 2008). Det andra exemplet är en australiensisk studie av Emily Turner-Graham som fokuserat på hur ungdomar hyllar den högerextrema terroristen Anders Behring Breivik och finner gemenskap på internet. Hennes resultat visar att ungdomarna använder sig av online-communityt Tumblr för att sprida sin världsuppfattning som består av texter som tar upp radikala, narcissistiska vit-makt åsikter och avhumanisering av fienden tillsammans noggrant utvalda historiska ögonblicksbilder (Turner-Graham, 2014).

Alternativa medier

Ytterligare ett område vi har tittat på är forskning om alternativ media. Vi tar bland annat upp definitioner, användningsområden och beskriver dess framväxt.

I en artikel av Christian Fuchs från år 2010 definierar man alternativ media som en kritisk motsats till etablerad media. Medan de etablerade mediernas innehåll begränsas till vad som är populärt och vad som säljer bra, gör alternativa medier det motsatta. Här lyfts istället information och åsikter som vanligtvis inte uppmärksammas eller ges plats i så kallad "mainstream media". De exempel som Fuchs lyfter i sin artikel är att de beskriver en annan världsbild och potential för förändring, ifrågasätter makthavare och uttrycker förtryckta gruppers ståndpunkter. Även om Fuchs artikel ger en ganska generell definition av alternativ

media: ett kritiskt alternativ till en etablerad press, så ger den ändå exempel på de funktioner som alternativ media kan bidra med (Fuchs, 2010).

Chris Attons beskrivning av alternativ medias utveckling bekräftar denna uppfattning. Atton tar i sin bok från 2002 avstamp i 1980-talets "fanzines" när han beskriver alternativ medias uppkomst. Fanzines definieras som journalistiska publikationer gjorda av amatörer med fokus på särskilda kulturella intressen. Uppsvinget av alternativa medier under 1990-talet byggde på den "fanzine-explosion" som skedde årtiondet tidigare, menar Atton (2002:80). Under nittioalet bestod däremot de alternativa medierna snarare av olika politiska rörelser än kulturella intressen, där vänsterinriktade eller anarkistiska miljörörelser var särskilt framträdande. I boken beskrivs även att marginaliserade grupper använde alternativa medier på olika sätt för att uppmärksamma till exempel kvinnors, homosexuellas, arbetares och etniska gruppers rättigheter (Atton, 2002).

Sedan nittioalets mer vänsterinriktade alternativa medier har den alternativa mediefären allt mer intagits av högerpopulistiska grupper. Forskarna Blee och Creasap beskriver hur högerpopulistiska rörelser använder internet för att föra propaganda till såväl sina anhängare som till allmänheten. Blee och Creasap påpekar vidare att de högerpopulistiska alternativa medierna ofta tar efter etablerade mediers form för att skapa en igenkänningsfaktor för sina läsare, samtidigt som de kan sprida främlingsfientliga eller rasistiska budskap (Blee & Creasap, 2010).

Gestaltningsteorin

Ett viktigt analysredskap för att förstå hur rasism uttrycks i medier är genom gestaltningsteorin. Gestaltningsteorin, även så kallad inramningseffekt eller framing theory, används för att förklara *hur* medierna rapporterar om någonting. Gestaltningsteorin förekommer första gången inom de sociologiska vetenskaperna i och med Ervin Goffmans bok från år 1974. Inom den medie- och kommunikationsvetenskapliga traditionen har däremot Robert Entmans definition av gestaltningsteorin varit framstående:

To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described (Entman, 1993:52).

Inom nyhetsrapportering innebär ovanstående definition till exempel att man väljer ut och framhäver vissa aspekter av en nyhet så att den förstås utifrån det sammanhang i vilket den presenteras. Matthes och Kohring utvecklar Entmans ovan nämnda aspekter. De anser att problemdefinitionen (problem definition) utgörs av hur händelsen belyses och vilka aktörer som ingår. Den kausala tolkningen (causal interpretation) innebär att man beskriver en viss utgång som antingen lyckad eller misslyckad. Den moraliska bedömningen (moral evaluation) kan antingen vara positiv, negativ eller neutral, och kan syfta på olika objekt inom händelser. Problemlösningen (treatment recommendation) i sin tur innebär att man

uppmanar till eller avråder från en särskild handling. De konstaterar att varje sådan aspekt utgörs av flera variabler och att olika mönster av dessa variabler bildar specifika “frames” (Matthes & Kohring, 2008).

Forskaren David L. Altheide menar att dessa frames, eller inramningar, utgör underlaget för vilken kontext man diskuterar en händelse, vad fokus hamnar på samt vad man väljer att utelämna. Ett sätt att konkretisera dessa frames är genom tänka på dem som ramen runt en tavla, som avgränsar bilden och gör att man kan urskilja den från väggen. Ett exempel på hur inramning används inom nyhetsrapportering är exempelvis rapporteringen om illegal droganvändning. Beroende på om man talar om droganvändning i termer av ett folkhälsoproblem eller ett kriminellt problem skapar man två väldigt olika diskussioner (Altheide, 1997).

Av denna anledning tror vi att gestaltningsteorin kommer vara betydande för vår analys av Nya Tider, då den kan hjälpa oss att förstå hur tidningen rapporterar om händelser och ämnen. Teorin kan vidare hjälpa oss att avgöra huruvida vissa ämnen, som exempelvis invandring, eller särskilda konstruerade grupper knyts till specifika kontexter.

5. Metod och urval

I det här avsnittet beskriver vi tankeprocessen bakom vårt val av metod, går igenom själva metoden, samt vårt tillvägagångssätt. Vi diskuterar även för- och nackdelar med vårt metodval samt rapportens reliabilitet och validitet.

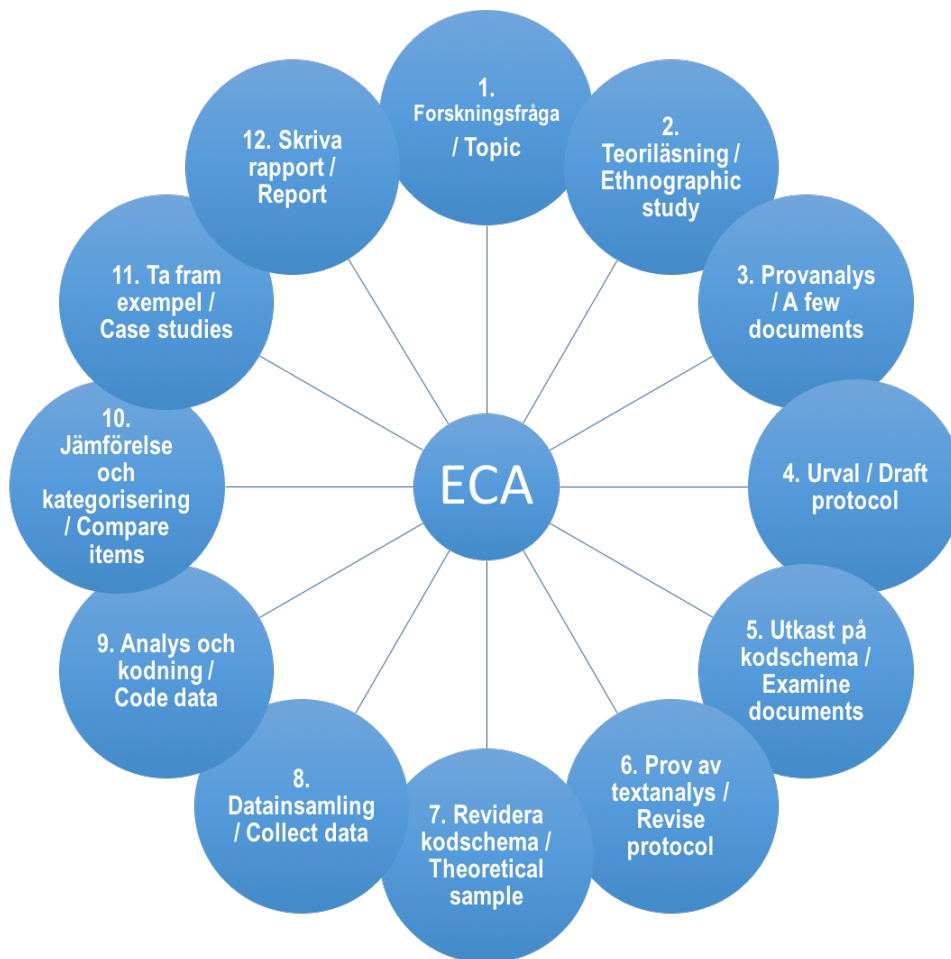
Det finns möjlighet att använda både kvalitativa och kvantitativa angreppssätt för att undersöka innehållet i Nya Tider. Vi anser att ett kvalitativt angreppssätt lämpar sig väl för vårt syfte, då vi vill ta reda på hur verkligheten skildras i tidningen, snarare än hur ofta man skriver om ett visst ämne. Vi ämnar att kritiskt granska underliggande meningar i materialet som kan visa på de tankar och värderingar som representeras i Nya Tider. Vår ambition är att få fram dimensioner och nyanser som man inte kan få fram med en kvantitativ analysmetod. Vi vill därmed inte bara analysera textens manifesta innehåll utan även det latent, det vill säga textens budskap och innebörd. Då ett kvalitativt angreppssätt kräver en mindre mängd material så kommer vi att fokusera på ett litet antal tidningar, vars fullständiga innehåll (med några få undantag) analyseras.

Hade vi istället valt ett kvantitativt angreppssätt skulle vi haft möjlighet att undersöka en större mängd material, med syfte att mäta, räkna och med hjälp av siffror hitta samband i tidningens nyhetsrapportering. De frågor vi skulle kunnat besvara med en kvantitativ metod berör till exempel hur frekvent vissa ämnen förekommer, eller hur stort utrymme i tidningen olika ämnen tilldelas och mängden bilder som ingår i respektive artikel. Detta hade kunnat ge svar på frågor kring vad som är centralt för rapporteringen, samt vilka händelser och frågor som är viktiga för Nya Tider. En kvantitativ metod hade också gett oss möjlighet att dra mer generella slutsatser kring resultaten, tack vare ett större urval. Däremot innebär en kvantitativ ansats att man går miste om tolkningar, underliggande meningar och konnotationer. Därför har vi istället valt en kvalitativ undersökningsmetod som kräver ett mindre material och istället fokuserar på att undersöka materialet mer ingående och detaljerat (Esaiasson, Gilljam, Oscarsson & Wägnerud, 2012: 197f).

5.1 Ethnographic Content Analysis

Vi har valt att i vår kvalitativa analys utgå ifrån Altheides Etnografiska innehållsanalys, även kallad ECA-modellen efter det engelska namnet: Ethnographic Content Analysis. Den här metoden beskrivs ofta som både systematisk och kvalitativ då den ger en struktur som ofta associeras med kvantitativ metod, men utan att för den skull tappa den djupgående kvalitativa analysen av det latent innehåll (Altheide, 1996:2). Till skillnad från till exempel ett diskursanalytiskt tillvägagångssätt får man med det här angreppssättet en mer strukturerad analys, vilket gör det lättare att analysera och tolka resultaten. ECA-modellen är däremot inte lika statisk som en kvantitativ modell, målet är att vara systematisk och analytisk, men det finns utrymme för förändringar under arbetets gång (Altheide 1987:68). ECA-modellen lämpar sig väl för undersökning av det som Altheide kallar för primära dokument, till dessa räknas tidningar, tidskrifter, nyhetssändningar på TV, journaler eller arkeologiska artefakter (Altheide, 1996:3).

Själva ECA-modellen består av 12 steg. Dessa beskrivs nedan, dels på engelska i original (Altheide, 1996:13) dels på svenska hämtad ifrån en modell skapad av M. Grusell (personlig kommunikation, 6 september, 2016).

5.2 Vår arbetsprocess enligt ECA-modellen

Vi har använt oss av alla tolv steg som ingår i ECA-modellen, däremot så har vi, i enlighet med modellens flexibla natur, inte använt den kronologiska ordning som presenteras ovan. Detta då vi valde att tidigarelägga urvalsprocessen som blev vårt fjärde steg, istället för att som i modellen utgöra det sjunde steget.

Steg 1: Forskningsfråga

Det inledande steget i ECA-modellen är att ta fram en forskningsfråga. Redan vid kursens start hade vi en tanke om att göra en undersökning av alternativa medier. Den främsta anledningen till att vi valde Nya Tider var att tidningen hade diskuterats flitigt i medierna under sensommaren och hösten i samband med turerna kring Bokmässan. Diskussionen handlade främst om vilken sida av det politiska och organisatoriska spektrat Nya Tider skulle positioneras, och väldigt lite om det faktiska innehållet i tidningen. Därför vill vi i den här studien undersöka hur Nya Tider skildrar det svenska samhället.

Steg 2: Teoriläsning

För att kunna placera vår studie i ett vetenskapligt sammanhang påbörjade vi en litteratursökning av tidigare forskning och teorier inom de övergripande områdena teorier om rasism och rasism i media. Resultatet av denna litteraturstudie presenteras i det ovanstående avsnittet, teori och tidigare forskning.

Steg 3: Provanalys

För att få en övergripande bild av vilken typ av ämnen som Nya Tider rapporterar kring valde vi att läsa igenom några slumpmässigt utvalda nummer av tidningen. Denna förstudie låg sedan till grund för det fjärde steget.

Steg 4: Urval

Nya Tider ges ut 50 gånger per år, utgångspunkten i vårt val av material har varit att undersöka tidningar som utkommit under perioden juni 2015 till juni 2016. Eftersom vi ämnat undersöka tidningens innehåll i sin helhet och inte utifrån särskilda kriterier som exempelvis genrer, sökord, och så vidare, beslöt vi oss för att göra ett slumpmässigt urval. Med hänsyn till brist på tid och resurser fick ett nummer per kvartal under den ovan nämnda perioden bli våra analysenheter. Vi valde således följande nummer:

v. 23, 2015	v. 40, 2015	v. 5, 2016	v. 22, 2016
-------------	-------------	------------	-------------

Totalt har vi undersökt 55 artiklar. Vad gäller urvalet av artiklar bedömde vi det nödvändigt att utesluta vissa typer av artiklar som vi ansåg irrelevanta för att besvara vårt syfte och frågeställningar. Vi har exkluderat tidningens framsida då de artiklar som "puffas" där analyseras oavsett. Vi har även uteslutit insändare, annonser, recept, serieteckningar, film- och bokrecensioner, samt artiklar vars ämne och innehåll inte är relevanta, exempelvis en artikel om kattraser och en om olika fröer. Vi har även valt att exkludera artiklar som tillhör sektionen "Chefredaktören har ordet" då de främst är en genomgång av vad som tas upp i det aktuella numret.

Steg 5: Utkast till kodschema

Efter att vi hade bestämt oss för vilka nummer som skulle analyseras utformades ett första kodschema som vi sedan applicerade på ett fåtal artiklar ur Nya Tider. Kodschemat utformades som en tabell med kolumner, där varje rad utgjorde en artikel i tidningen. Tabellen bestod av fyra delar. Första delen behandlade artikelns form, genre, författare och dyligt. Andra delen tog upp innehåll och språkbruk, medan den tredje delen berörde artikelns bilder. Den sista delen behandlade budskap och latent meningar.

Steg 6: Prov av textanalys

Det första kodschemat applicerades på sju artiklar, men vi insåg därefter att kodschemat innehöll allt för många kvantitativa variabler som inte skulle bli användbara för vår kvalitativa studie. Alldeles för mycket tid gick åt till att skriva om form, storlek, placering

och bildantal. Därför beslutade vi, i enlighet med ECA-modellen, att revidera vårt kodschema.

Steg 7: Revidering av kodschema

Vi beslutade oss för att skapa en ny form av kodschema, utan tabeller. Istället fokuserade vi på att beskriva innehållet i tidningen mer fritt utifrån ett antal frågor, indelade i fyra teman. Dessa fyra teman formade vi utifrån våra forskningsfrågor. Genom att läsa texten utifrån dessa semistrukturerade frågor blev det dels möjligt att extrahera och sammanfatta det mest centrala i innehållet, dels kunde viktiga detaljer i texten plockas ut och citeras. Att extrahera större delar av texten underlättade för en fördjupad analys. Vårt reviderade kodschema presenteras i bilaga 1.

Steg 8: Datainsamling

Nya Tider ges ut i pappersform men det finns också möjlighet att läsa tidningen digitalt via deras webbplats. Vi startade en prenumeration på tidningen som gav oss tillgång till deras digitala arkiv och kunde därmed påbörja analysarbetet.

Steg 9: Analys och kodning

Vi beslutade oss för att bearbeta två nummer var för att underlätta arbetsprocessen. Vi inledde dock arbetet med att koda och analysera ett par artiklar gemensamt för att säkerställa att vi kodade artiklarna på ungefär samma sätt. Kodningen innebar att vi läste igenom en artikel i taget, flera gånger med noggrannhet, och applicerade vårt kodschema. Ett exempel på resultatet av kodningen presenteras i bilaga 2.

Steg 10: Jämförelse och kategorisering

I det tionde steget kategoriserade vi resultatet av kodningen. Vi utgick ifrån de fyra tidigare formulerade teman som vi använt i kodschemat, det vill säga kultur, migration, politik och media. Kategoriseringen gjordes genom att placera in resultatet av kodningen från samtliga artiklar under det tema vi ansåg lämpligast. I praktiken innebar det att vi placerade in resultatet av analysen och utvalda citat från kodningen som berörde till exempel asylsökande under det övergripande temat migration. En del artiklar innehöll information som passade in i flera kategorier.

Steg 11 och 12: Ta fram exempel och skriva rapport

I det här steget omformulerade vi den kategoriserade datan till löpande text och valde att presentera de exempel som vi fann relevanta och intressanta utifrån vårt teoretiska ramverk. Vi valde citat som vi bedömde illustrerade de mönster vi fann i rapporteringen eller tvärtom, avvikelser från dessa. Det slutgiltiga steget i ECA-modellen, att skriva rapport, resulterade därmed i uppsatsens resultat och analys-del.

6. Resultat och analys

I det här avsnittet kommer vi att presentera resultaten av vår kvalitativa innehållsanalys och bearbetningen av vårt valda material. Vi har utgått ifrån våra frågeställningar och utifrån dessa delat in våra resultat i fyra motsvarande delar: kultur, migration, politik samt media och debattklimat. Resultaten av innehållsanalysen presenteras i löpande text och exemplifierande citat tagna ur Nya Tider. Vi refererar till de utvalda artiklarna genom att skriva ut vilket veckonummer, år, sidnummer samt under vilken genre artikeln återfinns i tidningen enligt följande modell: (v. 40, 2015:13, Kultur).

6.1 KULTUR

Kultur är i sig ett ganska diffust begrepp och i vår studie har vi därför valt att definiera kultur genom att väga in till exempel traditioner, seder, religion, utseende, klädsel, historia, konst, språk och värderingar. Det här är någonting som genomgående omskrivs i vårt urval. Nedanstående analys tar upp vilken sorts kultur som förekommer i Nya Tider och hur den beskrivs. Vi har varit intresserade av att undersöka skildringar av eventuella kulturkrockar och hur svensk kultur framstår i förhållande till "icke-svensk".

Den diffusa svenska kulturen

När analysen påbörjades fanns en föreställning om att det i det insamlade materialet skulle finnas hänvisningar till svensk kultur, men under bearbetningen av materialet upptäckte vi att ytterst få artiklar tog upp svensk kultur. Istället beskrivs det utländska, och man väljer ofta att ställa det mot det svenska, utan att ge en tydlig beskrivning av vad det svenska innebär.

Ett talande exempel på detta finns i en krönika med rubriken "Jihadister belönas - en socialnämnd i fritt fall" som berör de åtgärder som tagits i Stockholm för att stävja våldsbejakande extremism. Här visas också prov på hur det icke-svenska ställs emot det diffusa svenska, som aldrig förklaras.

Det finns omkring två miljoner människor i Sverige som inte bibringats den normala fostran som kommit de flesta svenskar till del. Många går det ändå bra för, men en stor grupp förstår inte det svenska samhället och är inte heller en del av samhället. De växer upp som fiender till Sverige och svenska folket (v.23, 2015:16, Krönika).

Siffran två miljoner är i sig intressant då det aldrig explicit förklaras hur man dragit den gränsen eller vilka som ryms inom den gruppen, vi får bara veta vilka egenskaper de inte besitter. En förklaring av vad "den normala fostran" innebär uteblir, läsaren förutsätts istället förstå vad som menas. Den "stora grupp" som nämns definieras inte heller, utan beskrivs endast som blivande fiender till Sverige och det svenska folket. Detta citat står i anslutning till en anekdot som jämför återvändande jihadister som ges företräde till bostäder och försörjningsstöd från Socialtjänsten, med skällande hundar som matas med godis för att vara tysta. Därmed kan vi förstå att de som ingår i gruppen är personer som tillhör icke-svenska extrema grupper.

Det svenska folket är ett återkommande begrepp och i artikeln "Folkligt mod hyllades på Folkets demonstration" som handlar om en regeringskritisk demonstration som utfördes i Stockholm den 21 maj 2015, den sjunde i sitt slag. En av funktionärerna beskrev demonstrationen som att "Det här är av folket och för folket" och enligt artikeln låg fokus för demonstrationen på folkligt mod. Talarna på demonstrationen är bland annat Nina Drakfors, enligt artikeln känd från Granskning Sverige, Jan Bouvin, enligt artikeln f.d. profil inom Ny Demokrati och Lennart Matikainen, enligt artikeln f.d. TV4-profil som fått sparken för värdegrundsbrott.

De nationella inslagen ges en tydlig roll då den svenska flaggan finns med i tre av artikelns fyra bilder. En av de mindre bilderna har en stor svensk flagga i förgrunden, i bakgrunden syns applåderande demonstranter. En av de större bilderna föreställer några av talarna som lägger armarna runt varandra och enligt bildtexten sjunger den svenska nationalsången, på podiet framför dem kan man urskilja en svensk bordsflagga. Ytterligare en större bild visar en av talarna som håller i ovan nämnda bordsflagga, och i bakgrunden syns flera demonstranter, varav en håller upp en svensk flagga (v.22, 2016:5, Inrikes).

En annan artikel som tar upp det svenska folket som begrepp är en ledare som berör de skilda värdegrunder som representeras i Europa. I artikeln menar man att Ungerns premiärminister Viktor Orbán och Sveriges statsminister Stefan Löfven representerar varandras raka motsatser vad gäller värdegrund, då man i Ungern talar om att värna om det egna folket och bevara Ungern åt ungrarna. Medan det svenska synsättet beskrivs i citatet nedan:

Skillnaden kan inte ha varit större mot Sverige, där etablissemangen erkänner inte att svenskar existerar som folkgrupp eller ska åtnjuta samma lagskydd som andra grupper (v.40, 2015:2, Ledare).

Citatet ovan för tankarna till att Nya Tider har en föreställning om att det är orättvist att svenskar, till skillnad från etniska folkgrupper, inte faller under till exempel diskrimineringslagstiftning.

Trots att tendensen är att inte identifiera vad som är svenskt finns det exempel på uttalanden som beskriver egenskaper som svenskar har, dessa är dock enbart negativa. I ett reportage citeras Daniel Ashuarya, som uppges vara svensk-assyrier och som inte ser sig som svensk: "Tyvärr måste jag säga att svenskar är jävligt fega. Ser man ett problem så försöker man lösa det genom att vara snäll. Man står inte upp för sitt Sverige." (v.23, 2015:7f, Reportage) Ett annat exempel är en debattartikel med rubriken "Flathetens rike" där debattören anser att svenskar är rädda och mesiga (v.22, 2016:3, Debatt).

Mångkultur

Ett begrepp som får ta stor plats i de nummer av Nya Tider som vi har undersökt är mångkultur. I de artiklar vi har studerat handlar det främst om att peka på problematiken som uppstår när Europa blir mer mångkulturellt. Detta görs främst genom att ta upp mångkultur i kontexter som rör till exempel brottslighet och otrygghet.

Ett stort reportage i tidningen berör ett rån mot en pantbank i Västerås som ägde rum i juni 2015. Enligt Nya Tider har brottet begåtts av en grupp som man benämner som "multikulturell okett". De åtalade är med andra ord åtta personer av varierande utländsk bakgrund. Ett annat exempel ur samma artikel är att man väljer att benämna en stadsdel i Borås varifrån registreringsskyltar som använts vid rånet har stulits, som mångkulturell. Citat: "Dessa [registreringsskyltar] försvann nämligen samma natt i det mångkulturella bostadsområdet Hulta i Borås". Alltså förknippar man i det här reportaget mångkultur med brott (v.40, 2015:7f, Reportage).

Det finns även ett annat exempel på hur man drar paralleller mellan mångkultur och brott. I ett reportage som handlar om planer på att stänga fyra byskolor i Ludvika. Nedläggningen innebär att elever kommer att behöva bussas till större skolor på centralorten. Nya Tider rapporterar från ett möte i Ludvikas kommunfullmäktige den 25 januari:

Hon [Åsa Wiberg, MP] bemötte också föräldrarnas farhågor angående att den mångkulturella Kyrkskolan i Ludvika skulle vara farligare än andra skolor. 'Det är inte en farlig skola', sade hon. Polisens lista över anmälningar visar dock på ett rad brott, bland annat ett tiotal fall av misshandel mot barn, ofredanden, sexuella ofredanden, olaga hot och skadegörelse (v.5, 2016:6f, Reportage).

Ett annat exempel på hur mångkultur berörs i tidningen är ett citat från Per Öberg, som i Ludvikas kommunfullmäktige sitter på ett SD mandat, men representerar Nordiska Motståndsrörelsen, som talar om hur han tycker att pengar som kommunen fått från staten till flyktingmottagning ska användas. "Han [Per Öberg, Nordiska motståndsrörelsen] ansåg att pengarna borde gå till 'damage control' av mångkulturens effekter." Han citeras i artikeln: "Man borde anställa väktare, oroliga invånare vill inte ha läsplattor, de vill ha trygghet" (v.5, 2016:7, Inrikes).

Ännu ett exempel på hur mångkultur ses som ett problem, tillika kulturkrock, är i den tidigare nämnda artikeln om Folkets demonstration då en av demonstrationens talare, Barbara Trúsz, citeras:

Hon konstaterade att den nu rådande multikultiideologin är det största ideologiska misstaget hittills eftersom den saknar insikt i att alla kulturer inte är kompatibla med västerländsk demokratisk tradition (v.22, 2016:5, Inrikes).

Vilka kulturer som är "kompatibla" med västerländsk tradition specificeras inte. Kulturkrocken mellan inkompatibla kulturer upplevs här som något förödande då Trúsz benämner det som "det största ideologiska misstaget hittills".

En annan intressant vinkel på mångkulturen kommer ifrån en artikel som handlar om reformer införda av den nya nationalkonservativa regering i Polen. I den finns ett anmärkningsvärt citat ifrån den då nytillträdde utrikesministern, Witold Waszczykowski, om hur den tidigare regeringen agerat:

Han menade att den förra regeringen hade följt en vänsteragenda ‘som om världen på ett marxistiskt sätt var förutbestämd att utvecklas i endast en riktning: mot en ny blandning av kulturer och raser, en värld av cyklister och vegetarianer’(v.5, 2016:9, Europa).

Liknelsen “en värld av cyklister och vegetarianer” är intressant av flera anledningar, det är troligtvis symbolik för liberala eller vänsterinriktade politiska ideologier och visar på att han inte bara är emot mångkultur utan även de som förespråkar den.

Mångkultur tas också upp i en artikel med rubriken “Konst om gettot” av och om konstnären Sidsel Bryde, som bott i Rosengård i Malmö i flera decennier.

Jag har bott 30 år i Malmös utanförskap som aktiv konstnär. Med undran såg jag hur det multikulturella visade sig vara ett kulturfattigt område, där man sällan såg glädje (v.22, 2016:13, Kultur).

Att beskriva mångkulturella Rosengård som “kulturfattigt” är inte bara en ordlek, utan också en invändning mot ett vanligt förekommande argument för mångkultur. Det vill säga att mångkultur är berikande och utvecklande.

Krocken med islam

Tidigare har vi fokuserat på svensk kultur och mångkultur, men det exempel på kultur som återkommer mest frekvent berör framförallt krocken mellan västerländsk kultur och islam.

Det finns ett flertal exempel på hur man beskriver islams heltäckande religiösa klädsel som kvinnofientlig. Ett exempel kommer från en artikel som diskuterar införande av förbud mot burka i Nederländerna där man citerar nederländska politiker. Geert Wilders, partiledare för det invandringskritiska partiet PPV (Partij voor de Vrijheid, på svenska Frihetspartiet) säger såhär om den religiösa klädseln:

En burka är ett tecken på kvinnoförtryck, ett tecken på en efterbliven kultur, som vi inte vill ha i Nederländerna. Var och en som bär den utropar ett häftigt ‘nej’ till det nederländska samhället och minskar också sina egna möjligheter. Den bärs också ofta av tvång. Det ska vi överhuvudtaget inte ha (v.23, 2015:13, Kultur).

Uttalandet avslöjar inte bara vad man anser om islam, utan också om den egna kulturen, det vill säga motsatsen till “efterbliven” och “kvinnoförtryckande”. Nederländerna får med andra ord stå för framåtanda, frihet och jämlikhet. Wilders nämner också i artikeln att han anser att den religiösa klädseln hindrar kvinnor från att integreras i det nederländska samhället, då det gör dem svåra att anställa och uttrycker återigen att klädseln är en symbol för en efterbliven kultur (v.23, 2015:13, Kultur).

Ytterligare ett exempel där man berör den heltäckande religiösa klädseln finns i den tidigare nämnda artikeln av och om Sidsel Bryde. I artikeln finns en bild på ett av hennes konstverk i garn som föreställer ett kvinnoansikte som bär en niqab. Bildtexten lyder:

Your New Fashion. Speglar den skräck jag sett i ögonen på iranska kvinnor, efter islamiska revolutionen, då de spärrades inne i detta mobila kvinnofängelse. De blå ögonen symboliserar faran i en framtid av ett Europa dominerat av Islam (v.22, 2016:13, Kultur).

Samma teori om att Europa, och Sverige, i framtiden kommer att domineras av islam tas upp i en ledarartikel där man skriver följande:

Rent konkret ser svenska vänsterliberaler och kulturmarxister inga problem med alls med att de etniska svenskarna blir en minoritet i Sverige eller att islam växer om kristendomen i antal utövare - saker som med matematisk säkerhet kommer att inträffa om den rådande politiken fortsätter. I teorin anser de att Sverige fortfarande är Sverige om så hela befolkningen bytts ut mot afrikaner och araber, i enlighet med Åsa Romsons (MP) numera bevingade citat om att alla som åker Stockholms tunnelbana är svenskar (v.40, 2015:2, Ledare).

Det presenteras dock inga siffror eller andra belägg för hur snart detta kan komma att bli verklighet.

Ett annat sätt som man vid flera tillfällen skildrar islam på är genom att klumpa ihop muslimer till *en* grupp, som beskrivs i termer av islamister, extremister och terrorister. I Australien har man enligt en artikel föreslagit att återvändande jihadister ska straffas genom att fråntas sitt australiensiska medborgarskap, förutsatt att man har ett ytterligare då man inte vill göra dessa personer statslösa. I artikeln citeras landets invandringsminister, Peter Dutton:

Ett brott är ett brott. Om du åker utomlands för att bryta mot Australiens lagar, om du åker utomlands för att döda oskyldiga människor i namn av missriktad fundamentalism och extremism, om du åker utomlands för att bli en islamistisk mördare, ja då kommer vi knappast att välkomna dig tillbaka till det här landet (v.23, 2015:11, Utrikes).

Ett svenskt exempel på detta är när man skriver om Marcus Birro och hur hans uttalanden kring islam och muslimer fått honom sparkad från Expressen. I denna artikel skildras muslimer som mördare och terrorister.

Så, att berätta att muslimer mördar och fördriver kristna i Mellanöstern samt att säga att islam ligger bakom flest terrordåd i världen gjorde honom [Birro] till paria (...) (v.5, 2016:12f, Kultur).

I en tidigare nämnd krönika talar man också om islam i samband med terrorism och den brutalitet som terrorn innebär, då man påstår att moskéer i Sverige rekryterar ungdomar till IS.

Den värsta terroristorganisationen på denna jord är IS (Islamiska staten). IS soldater begraver människor levande, korsfäster barn, skär halsen av människor samtidigt som de reciterar ur Koranen. De använder kvinnor av en annan tro som sexslavar. Ett par moskéer i Sverige rekryterar ideologiskt hårdföra ungdomar till denna armé. Åtminstone 300 personer med muslimsk bakgrund har rest från Sverige till Syrien och Irak för att delta i lemlästandet av människor (v. 23, 2015:16, Krönika).

Brutalitet och islam tas även upp i artikeln “SaudiArabien rekryterar bödlar” som handlar om SaudiArabiens religiösa lagar, så kallade sharia. Rättegångar med bristande rättssäkerhet, straff som innebär att folk mister sina händer och olika former av dödsstraff kopplas till sharialagarna. Enligt skribenten tillämpas reglerna strängare idag än vad de gjorde i så kallad klassisk tid, men vissa saker har förändrats. Artikelförfattarens ton blir något nedlåtande i följande stycke, och det blir tydligt att skribenten tycker att SaudiArabiens rättssystem är omodernt och eftersatt det västerländska:

Lite modernt tänkande har dock nått även sauderna. Den som döms att mista höger hand kan idag mot betalning få operation med bedövning utförd på sjukhus (v.23, 2015:11, Utrikes).

En artikel där krocken med islam tas upp ur en annan vinkel beskriver man hur talibangrupperns hat mot väst och andra religioner tar sig uttryck. Enligt artikeln är talibanerna ett exempel på occidentalism, vars innebörd illustreras i följande citat:

’...occidentalism (österlandets stereotypa syn på västerlandet där själlös kunskap anses ha tagit över upplyst vishet) och en kraftig motreaktion mot vad man anser är västerlandets materialism, ytlighet, girighet, måttlöshet, kalla effektivitet samt brist på mod, moral och heder’ (v.5, 2016:11, Utrikes).

Talibanernas kultur framställs som något okultiverat då artikeln beskriver hur de bland annat totalförbjudit avbildningar av människor, och av den anledningen förstört två Buddha-statyer från 500-talet. Dessutom har deras starka hat mot musik gjort att man till och med har förbjudit ringklockor på cyklar (v.5, 2016:11, Utrikes).

Det enda positiva exempel på islam eller muslimer som vi har kunnat hitta i Nya Tider kommer ifrån en artikel som handlar om Katarinaklostret i Egypten. Klostret har utsatts för flera angrepp, bland annat ett misslyckat kidnappningsförsök på en av klostrets munkar. Det beskrivs hur munken räddades av beduiner: “Att beduinerna är muslimer hindrar inte att de känner stor kärlek och lojalitet till munkarna.” Sammanhanget som muslimerna nämns i kan visserligen tolkas som positivt, dock beskrivs det faktum att beduinerna är muslimer som en motsättning till att de ska känna kärlek och lojalitet till de kristna munkarna (v.23, 2015:12, Kultur).

6.2 MIGRATION

De nummer av Nya Tider som vi har undersökt ligger i tiden före, under och i kölvattnet av 2015 års stora flyktingkatastrof, som fortfarande pågår men som nått sin kulmen. Det kan av den anledningen upplevas naturligt att migrations- och flyktingfrågor tas upp i samtliga nummer i vårt urval, men att så många som 35 av totalt 55 artiklar skulle beröra migration eller personer med invandrarbakgrund hade vi inte väntat oss. Vi har under analysarbetet kunnat hitta vissa mönster i hur man skildrar flyktingkatastrofen, dess följder och de personer som sökt sig till Sverige och Europa.

En ansiktslös massa som skapar ekonomiska problem

Det främsta mönster vi har kunnat urskilja under analysarbetet är att det i Nya Tider finns en tendens att beskriva flyktingströmmen som en stor ansiktslös massa som bidrar till problem. Ord som som "massinvandring", "massinvasion" (v.22, 2016:3, Debatt) och att "Fler invandrare än någonsin väller in i Sverige varje dag" (v.40, 2015:5, Inrikes) är några av de många exemplen på språkbruket som används för att skildra invandringen. Paralleller kan dras till någonting överväldigande och okontrollerbart, nästan som om det vore en naturkatastrof man stod inför.

Många gånger ställer man också invandring mot välfärd och menar att flyktingmottagandet utgör ett ekonomiskt problem. Ett exempel på detta kommer ifrån en artikel som handlar om ett asylboende i Dalarna.

Boende på Trängslets asylboende i Dalarna äter bra, väldigt bra. För en summa på 572 kronor per person och dygn. Som en jämförelse kostar en skolmåltid i genomsnitt tio kronor per person. En svensk pensionär rekommenderas att budgetera 1650 kronor i månaden till mat (v.5, 2016:5, Inrikes).

Enligt artikeln bryter det mot en regel som innebär att maxkostnaden för mat per dygn och asylsökande är 150 kronor, motsvarande 4500 kronor per månad. Maria Löfgren, enhetschef på Migrationsverket säger såhär angående Nya Tiderns kritik: "Just nu är vi tvingade att acceptera det tillgängliga och möjliga för att klara av mottagandet" (v.5, 2016:5, Inrikes). Genom att använda relaterbara referensramar som skolmat och den genomsnittliga matbudgeten för en pensionär konkretiserar man kostnaderna som mottagandet innebär, och visar på vad de kunnat användas till istället. Skolbarn och pensionärer är dessutom två grupper som är beroende av att den svenska välfärden fungerar.

Två andra exempel på hur man i tidningen tar upp invandring som ett ekonomiskt problem finns i två olika debattartiklar där man anger att nyanländas svårigheter att skaffa jobb gör dem till en börda för välfärdssystemet.

Ett stort antal kommuner sviktar under oket att ge livstidsförsörjning åt stora grupper som aldrig någonsin kommer att kunna ta sig in på arbetsmarknaden. Välfärdsstaten syntes hotad och varken bostadsmarknaden eller landets kommunikationer fungerar (v.40, 2015:3, Debatt).

Något jobb får de inte, men en fot in i landet. Alla som kommer till vårt land är naturligtvis inte ute efter att utnyttja vår aningslöshet och flathet, men det är alltför många som dränerar våra skattefinansierade system och det håller inte i längden (v.22, 2016:3, Debatt).

Samma tendens ser vi i ett reportage och synsättet summeras i ett citat från Roland Johansson (SD): "Till mig sade de på nämndemötet att man får satsa på den andra generationen, den första som kommer hit som analfabeter kommer aldrig att få något jobb" (v.5, 2016:6f, Reportage).

Vem är invandraren?

Någonting som vi har upptäckt under analysarbetet är att det finns en tendens i tidningen att nämna personers nationalitet om det rör sig om en annan än svensk, även inom ämnen som inte har med migration att göra. I en artikel som handlar om Sveriges ekonomiska läge där nationalekonomen Tino Sanandaji citeras påpekas det att hans bakgrund är svensk-kurdisk i bildtexten, vilket för sammanhanget är irrelevant (v.23, 2015:5, Inrikes). Ett annat exempel kommer från ett reportage i samma tidningsnummer, om Daniel Ashuraya som rest till Irak för att försvara det assyriska folket mot IS. I reportaget förklaras det att Ashuraya är född och uppvuxen i Sverige, men själv ser sig som assyrier (v.23, 2015:7f, Reportage). De här två är också de enda positiva, alternativt neutrala, exemplen på personer med invandrarbakgrund i Nya Tider. Ashuraya skildras som en hjälte för att han slåss mot IS och står upp för sitt folk. Sanandaji uttalar sig i rollen som expert och i artikeln framkommer att han anser att flyktingmottagningen är en bidragande orsak till Sveriges stagnerade ekonomiska tillväxt.

De två allra tydligaste exemplen på när man lyfter fram nationalitet finns dock i två artiklar som handlar om brott. Det första kommer ifrån en artikel med rubriken "Fyra tjetjener dömda för förberedelse till mord i Sverige". I artikeln beskrivs det hur en person har beställt ett mord och tre personer har anlitats för att begå brottet. Fullständiga namn på alla fyra inblandade finns med, och man skriver också att de tre tilltänkta gärningsmännen är ryska medborgare, enligt domen mer specifikt tjetjener, som befunnit sig i Sverige som asylsökande (v.22, 2016:6, Inrikes). Det andra exemplet kommer från det tidigare nämnda reportaget om ett rån mot en pantbank i Västerås där nedanstående citat återfinns.

Alla åtta personer som döms för pantbanksrånet i Västerås har utländsk härkomst. Två gambianer, en somalier, två marockaner, två turkar och en bosnier. Samtliga är skrivna i stockholmsförorter och alla är kriminellt belastade (v.40, 2015:7, Reportage).

Dessutom finns mer utförliga beskrivningar av deras bakgrunder både vad gäller nationalitet och tidigare brottslighet samt fullständiga namn och bilder från polisen på de misstänkta.

Att koppla ihop migration, och personer med invandrarbakgrund, med kriminalitet eller brottsliga händelser är ett annat mönster som vi hittat i tidningen, då det förutom ovanstående finns fler exempel på detta. Framförallt handlar det om asylsökande och deras beteende. I en artikel som handlar om hur SJ under en period har satt in extra tåg och slopat id-kontroller mellan Sverige och Danmark beskrivs hur asylsökande har uppträtt aggressivt, hotfullt och våldsamt samt plundrat tågets bistro (v.40, 2015:5, Inrikes). Ett annat exempel kommer ifrån en debattartikel där man anklagar ensamkommande flyktingbarn för att ha begått sexuella övergrepp.

Efter förra årets massinvasion av 35000 ensamkommande (övervägande unga män) så har det förekommit sexuella trakasserier mot flickor på många olika platser, bland annat badhus. Många gånger vidtas inga åtgärder och ibland har de inte ens blivit utkörda, utan fått fortsätta bada och antasta flickor (v.22, 2016:3, Debatt).

Implicit säger man att samtliga ur “massinvasionen av 35000 ensamkommande” är potentiella gärningsmän. Ytterligare mönster vi har hittat i tidningen är att man ofta beskriver den asylsökande som otacksam eller rentav girig. Flera exempel tas upp, både ifrån Sverige och övriga Europa, där asylsökande har klagat på boenden. Dessutom kombineras detta med ett misstroende gentemot de asylsökande, där Nya Tidens misstänksamhet lyser igenom. Det första exemplet kommer från en tidigare nämnd artikel som handlar om flyktingkvotering i Europa.

Migranterna har vägrat att lämna ifrån sig papper eller fingeravtryck och gjort våldsamt motstånd när myndigheterna velat föra dem till flyktingläger där de erbjudits mat, vatten, tak över huvudet och trygghet till liv och lem, men en ganska torftig tillvaro, fjärran från det bekymmersfria lyxliv som flyktingsmugglarna utlovat bara de lyckats ta sig vidare norrut” (v.40, 2015:12, Europa).

Liknande klagomål från asylsökande tas upp i en artikel som handlar om ett boende i Dalarna, där de asylsökande enligt Nya Tider till en början inte velat gå av bussen då de inte ansåg att boendet höll tillräckligt hög standard. Vidare har de boende lämnat in klagomål angående internetuppkoppling, tvättmaskiner och bristen på arabisk mat (v.5, 2016:5, Inrikes).

En annan artikel berör asylsökande i Jönköping som protesterat mot att få byta boende. Här skriver man att dessa personer “säger sig vara krigsflyktingar ifrån Syrien” och att de protesterat mot att byta sitt nuvarande centrala boende mot ett boende fyra mil utanför staden. Dessutom har de klagat på att det nya boendet är trångbott, nedgången och saknar gratis hygienartiklar (v.40, 2015:5, Inrikes). Formuleringen “säger sig vara” antyder att det finns en viss misstro gentemot de asylsökandes ärlighet. Den här misstron blir än mer tydlig i en artikel som handlar om det uppmärksammade fallet om mordet på Alexandra, som arbetade med ensamkommande flyktingbarn. I artikeln, som handlar om att det från utländska medier väckts tvivel kring den misstänkte mördarens ålder, skriver man “så kallade ensamkommande flyktingbarn” och ställer vid upprepade tillfällen ordet barn inom citationstecken.

Boendet i Möndal har tio platser för ensamkommande ‘barn’ som uppger att de är mellan 14 och 19 år gamla. ‘Barnen’ kan vara asylsökande eller har redan fått uppehållstillstånd (v.5, 2016:4, Inrikes).

Sammanfattningsvis kan man alltså se vissa mönster i Nya Tidens rapportering kring migration i vårt urval. Det handlar om att man buntar ihop invandrare och asylsökande, de talas om i termer av problem, som en enhetlig, ansiktslös grupp om vilket vi endast lär oss att de har bristande språkkunskaper, i stor utsträckning är arbetslösa samt hur mycket “de” kostar samhället. Varken individen eller gruppen ges någon talan, och de skildras inte mer än genom att framställa dem som kriminella, aggressiva och otacksamma.

6.3 DET POLITISKA KLIMATET

Inrikes: Ett samhälle i kris

Migration, välfärd och demokrati

I Nya Tider målas det upp en negativ bild av samhället, och de politiska frågor som lyfts fram är oftast tätt sammankopplade med denna. Vi kunde inte finna några exempel på en positiv skildring av det svenska samhället och svensk politik, med undantag för den politiska förändring som tidningen uppfattar som positiv – det vill säga Sverigedemokraternas ökade framgång. I övrigt framställs Sverige som ett land i kris: där välfärden är hotad, ekonomin tryter och brottsligheten ökar. Dessutom styrs landet av politiker som varken lyssnar eller agerar.

Problemen med den hotade välfärden framställs ofta som orsakade av dels en ökad migration, dels av politiska beslut. Det ges exempel på hur det här hotet tar sig uttryck, bland annat av långa bostadsköer, undermålig undervisning, och nedläggning av skolor. Det vanligaste exemplen är dock att migrationskostnaderna tar pengar ifrån välfärden och vidare hur migranterna själva inte bidrar till samhället. I flera av dessa artiklar används en tydlig inramningsretorik, där migrationsfrågan tas upp i flera sammanhang trots att en uppenbar koppling inte finns. I ett reportage som handlar om att kommunpolitiker beslutat att lägga ned byskolor i Ludvika, spekuleras det till exempel om att byskolorna ifråga kommer att göras om till asylboenden:

Vad som händer med de gamla skolorna är oklart. Hans Gleimar (M) påpekade på mötet att kostnaderna finns kvar så länge man inte lyckades hyra ut lokalerna, men hyresgäster som vill ha kontor är det ont om i Ludvika. Många är nu oroliga att kommunen ska göra om skolorna till asylboenden (v.5, 2016:6, Reportage).

Att skolorna skulle göras om till asylboenden finns det ingen antydning om i resten av artikeln, utan det förekommer endast ett stycke i vilket det diskuteras hur migrationen generellt sett kostar välfärden pengar. I andra artiklar ur samma tidning menas det förutom att migrationen kostar, också att tiggeriet ökar, att många migranter aldrig kommer att få jobb, och att det inte går att "bedriva vettig undervisning i skolor med elever som varken förstår böckerna eller sympatiserar med skolsystemet" (v.40, 2015:3, Debatt).

En annan vanlig aspekt som tas upp är föreställningen om den privilegierade migranten. Här räknas även kriminella in, exempelvis beskrivs det i ett reportage från 2015 hur personer som rest från landet för att kriga för IS fått komma tillbaka till Sverige och fått "förtur till jobb, bostäder och bidrag" (v.23, 2015:7f, Reportage). Välfärdens tjänster och bidrag är något som anses ges generöst till invandrare, vilket uttrycks i bland annat följande nyhetsartikel:

Till och med den fjärdedel av de asylsökande som får beslut om utvisning har rätt till skolgång, socialbidrag och kraftigt subventionerad sjuk- och tandvård medan de kvarhåller sig i landet illegalt" (v.40, 2015:12, Europa).

Det lyfts generellt sett inte fram några särskilda lösningar på problemen som beskrivs i Nya Tider. Däremot förekommer ett förslag i en debattartikel som innebär att de migranter som kan ska betala sitt eget uppehälle och nyttjande av sociala tjänster i Sverige (v.5, 2016:4, Debatt). I tidningen skrivs också en del positivt om partier och organisationer som förespråkar en mer restriktiv invandringspolitik, något som vi återkommer till senare.

Ett annat problem som beskrivs är att samhället blir allt mer otryggt, i vissa fall görs inga explicita konnotationer till migrationsfrågan medan det i andra fall är mer uttalat. Som tidigare nämnt knyter vissa artiklar brottsligheten till invandringen och islam. För att ge ett tydligt exempel på bilden som målas upp av det otrygga samhället citerar vi den tidigare nämnda kulturartikeln av Sidsel Bryde och hennes beskrivning av hur det är att leva i ”gettot” Rosengård i Malmö:

Norska Sidsel Bryde har bott i Malmös problemområde Rosengård i flera decennier och kunnat studera förfallet på nära håll (v.22, 2016:14, Kultur).

Fortsättningsvis går det att läsa under en bild i artikeln:

Bränder är vardagslivet i ett vanligt getto, på min lilla gata. [...] En bil eldades upp utanför min balkong. Romernas bil. Det var alla mot alla på den gatan. De unga ligorna for omkring på natten, förstörde vad svenskarna byggt upp. Och svensk media låtsades som att inget hänt. Man kände sig förnedrad av både ligor, grannar och Sverige inklusive riksdag som bara avfärdade denna undergång som ’utanförskap’ (v.22, 2016:14, Kultur).

De konnotationer som används är dramatiska. Ord som “förfall”, “getto” och “undergång” målar upp en dyster bild av Rosengård och inger en känsla av hopplöshet. Andra exempel målar snarare upp situationen i samhället som ohållbar, där en förändring måste till snabbt, och det är bråttom, för snart har det gått för långt. I en debattartikel beskriver man till exempel hur romska tiggare ofredar invånare i Kista och en person som citeras i artikeln uttrycker att ”Situationen i Kista är helt bisarr! Något måste göras!”. Vidare tillåts tiggarna använda bibliotekets toaletter som badrum, och man menar på att det har lett till att färre personer besöker biblioteket. Detta kan tolkas som att samhället i Kista agerar ”mjäkigt” genom att rätta sig efter tiggarnas behov snarare än besökarnas (v.23, 2015:4, Inrikes).

Ett tydligt mönster i rapporteringen är att samhället skildras på ett sätt som för tankarna till krig, exempelvis går det att läsa i en debattartikel att svenska myndigheter inte kan tillträda 55 områden i Sverige utan eskort av polis eller militär (v.40, 2015:3, Debatt). I en annan artikel anger man att ”militanta grupper har förvandlat hela stadsdelar till kriminella zoner” (v.23, 2015:16, Krönika). Vidare beskrivs en hel del brottslighet, framförallt rån, mordbränder och våldtäkter. I en artikel beskriver man ett drabbat område som “mångkulturellt”. Det finns dock artiklar som inte följer detta mönster, en nyhetsartikel skriver till exempel om två grundskolor i Märsta som är stökiga varav hos den ena skolan det förekommit anlagda bränder (v.5, 2016:5, Inrikes). Där skrivs ingenting explicit om migration, kulturer, religion eller dylikt.

En annan fråga som berörs i Nya Tider är det svenska politiska systemet. Vanlig kritik handlar om hur svensk politik inte uppfyller demokratiska värden. I en artikel beskrivs det att Sverigedemokraternas förslag angående migrationsfrågan, som att till exempel införa tillfälliga uppehållstillstånd, kontinuerligt röstas ned av Moderaterna. Till och med när Sverigedemokraterna kopierat förslagspunkter från Moderaternas egen hemsida, röstades de ner. Det går i artikeln att urskilja en viss kritik riktad mot Moderaternas motsägelsefullhet, men även en irritation över att förslag behandlas olika beroende på vilket parti som yrkar på dem (v.23, 2015:5, Inrikes). Ett annat exempel rör Decemberöverenskommelsen som man i en debattartikel menar är ett bevis på åsiktskorridoren i svensk politik och som dessutom "innebär att politiken görs upp i slutna rum och inte i politisk strid" (v.40, 2015:3, Debatt). I Nya Tider menas det också att den politiska sfären är tätt sammankopplad med svensk media, i en debattartikel framgår det till exempel att svenska politiker inte utmanas av journalister eftersom regeringen styr public service (v.5, 2016:3, Debatt).

Generellt sett verkar det finnas en misstänksamhet gentemot makthavare, såväl politiska som kommersiella, i tidningen, ibland går kritiken nästan att uppfattas som konspiratorisk. Som sista stycket i artikeln om demonstrationen mot Monsanto och GMO går det att läsa:

Andreas på Vaken.se menar att allt hänger ihop, att ljusskygga globala koncerner och finansinstitut arbetar målmedvetet för att göra marknaden 'friare' och därmed öka sin makt. Genmodifiering, frihandel, avskaffande av kontanterna, skuldekonomin, övervakningen - allt ingår i samma agenda (v.23, 2015:6, Inrikes).

Anonyme Andreas uppfattning om att allt hänger samman blir något udda i kontexten, då artikeln tidigare endast beskrivit hur demonstrationen gått till, vad GMO innebär och Sveriges fortsatta legalisering av genmodifierade organismer. Utöver de mönster av politiska frågor vi kunnat urskilja, så har vi dessutom bedömt att totalt två artiklar från hela urvalet avvek från dessa. En av artiklarna handlar om ett så kallat mjölkuppror i Sverige där det menas att den höga dieselskatten påverkar svenska bönder (v.40, 2015:4, Inrikes). Den andra artikeln handlar om strålning från trådlös teknik och hur ökad användning av tekniken kopplas till fler fall av cancer i munhålan och sköldkörteln (v.22, 2016:6, Nyheter i korthet). Artiklarna föreföll neutrala i såväl språkbruk och ämne, och vi kunde inte hitta några särskilda latent budskap.

"Sjuklövern", vänstern och Sverigedemokraterna

Vad gäller skildringen av politiska partier, organisationer och ideologier så förekommer framförallt riksdagspartierna liksom politiska organisationer utanför dessa, men man beskriver också en slags generell "massa" med olika politiska övertygelser. Ett exempel på detta möter vi i en debattartikel från 2015 som diskuterar medias hantering av Sverigedemokraterna:

Några få hederliga journalister finns kvar, men de fightas mot en skrikande pöbel av vänstermänniskor, feminister och miljöpartister som alla lever i en fantasi (v.23, 2015:3, Debatt).

Att skildra ”vänstern” som stökig, våldsamt och ignorant återkommer kontinuerligt i Nya Tider – det är dock emellanåt oklart vad som menas med just vänster. Oftast verkar det vara underförstått att det utgörs av en bred skara människor, som förenas av att de på något sätt stöttar en generös migrationspolitik, sympatiserar med anti-rasistiska tankar och/eller kritiserar Nya Tider, högerextrema, och/eller Sverigedemokraterna. Journalister beskrivs ofta som tillhörande vänstern. Ett annat exempel är artikeln om Folkets demonstration där samtliga motdemonstranter beskrivs som vänster, utan att man klargör vad det innebär. Vi får heller inte veta om motdemonstranterna själva identifierar sig som vänster. Om dessa skriver man följande:

Vänstern är desperata i dag [...] Sverigedemokraterna kan mycket väl bli det största partiet efter nästa val. Efter den senaste demonstrationen tog därför vänstern till extra fula knep för att smutskasta talarna och Nya Tider (v.22, 2016:1, Ledare).

Det beskrivs vidare hur motdemonstranterna är gapiga och stör demonstrationen, och hur de ljuger om att Nya Tider är ”fascistpropaganda” och en ”rasideologisk tidning”. Motdemonstranterna benämns av Nya Tider och demonstrationsdeltagare som ”anarkister” och ”antidemokrater”, talaren Nina Drakfors citeras till exempel i artikeln där hon bland annat beskriver de så kallade antidemokraterna som obstinata människor som står och skriker att vanliga mammor och pappor är rasister och nazister. De skriver även att två motdemonstranter från det ”vänsterextrema journalistkollektivet Researchgruppen” greps vid tillfället, den ena var Mathias Wåg som beskrivs tillhöra Researchgruppen. Den andra personen som nämns är Irene Matkovicz, det framgår dock inte med tydlighet om hon också tillhör Researchgruppen. Deras beskrivning av henne är att hon är känd som ”Tårtkärningen” efter att ha kastat en tårta i ansiktet på Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson.

Det finns emellertid undantag för den luddiga definitionen av vänstern. Exempelvis så inleds debattartikeln ”Vänsterns stora missgrepp” på det här viset:

Först måste vi klargöra vad som är vänstern. Begreppet definieras olika, men för en bra förståelse kan man dela in vänstern i den verkställande vänstern och den ideologiska vänstern. Den verkställande vänstern är i huvudsak Socialdemokratin och LO-kollektivet. Den ideologiska vänstern är alla skanderande vänsteraktivister och marxistiskt orienterade grupperingar samt delar av den agendasättande journalistkåren och ett stort antal propagandister inom universitetsvärlden och kulturinstitutionerna (v.40, 2015:3, Debatt).

Debattören fortsätter därefter redogöra för hur Socialdemokraterna sedan år 1968 sjunkit allt mer, och numera står ”fast i träsket” och inte rör sig i någon riktning. Det beskrivs också att vänstern inte har utträttat något sedan år 1976. Debattören skriver vidare att de inom den ideologiska vänstern ”som inte förstörde förståndet med ett intensivt haschrökande” tog sig in

i och började sprida sin ”vänsterpropaganda” inom den akademiska världen och media. Han fortsätter:

Vänstern blev kapitalismens svans med enda uppgift att skandera och sprida glåpord över alla nationella rörelser. Begrepp som nationalstat, fosterländsk och välfärdsstat blev fula ord (v.40, 2015:3, Debatt).

Förutom vänstern kritiserar även Alliansregeringen samt Moderaterna i Nya Tider, men inte med lika aggressiva formuleringar. Moderaterna målas flera gånger upp som motsägelsefulla och oärliga. I en nyhetsartikel som berör Sveriges ekonomi beskrivs det hur alliansregeringen har dolt siffror. Artikeln kopplar den stagnerande tillväxten till asylmottagningen, men nämner ingenting om den då rådande ekonomiska krisen:

Efter skryt, beröm och självbelåtenhet visar facit att Fredrik Reinfeldt och Anders Borg lyckades leverera åtta år av nolltillväxt eller några tiondels procent per år (v.23, 2015:5, Inrikes).

Andra exempel på där Alliansen eller Moderaterna nämns är i artikeln om nedläggningen av byskolorna i Ludvika, där Moderaterna är för nedläggning. Det är även Socialdemokraterna, Vänstern och Miljöpartiet, varav den sista kritiserar mest i artikeln genom att bland annat beskriva hur föräldrar ”bestört” reagerar mot deras argument om att det kostar mer per elev i byskolorna än skolorna inne i Ludvika. Miljöpartiet konfronteras också med anklagelser om ökade utsläpp i och med att fler elever får åka buss till skolan, samt att den ”mångkulturella” Kyrkskolan i Ludvika är farligare än byskolorna (v.5, 2016:6f, Reportage).

Generellt framställs det politiska klimatet som en kamp mellan Sverigedemokraterna och övriga riksdagspartier i Nya Tider, där Sverigedemokraterna representerar den förtryckta sanningbäraren:

Sjuklövern gillar inte att medborgarna hittar information om verkligheten på nätet. Deras panik blir mer och mer tydlig. [...] De [Sverigedemokraterna] har fått ta emot nedsättande epitet. Hot, hat och direkt våld för att de vågat se verkligheten och beskrivit den (v.23, 2015:3, Debatt).

Föreställningen om att Sverigedemokraterna är de enda som beskriver verkligheten skildras också i den förut nämnda debattartikel om den ideologiska vänstern, där Sverigedemokraterna ses som ”det första och hittills enda riksdagspartiet som har lämnat en verklighetsbeskrivning”. I artikeln om nedläggningen av byskolorna i Ludvika får Sverigedemokraterna stor talan, och där beskriver man att det är tack vare Sverigedemokraternas avslöjande av hur kommunen tänkt lägga ned skolorna i smyg som en debatt i kommunfullmäktige blev till. Det finns dock en motsättning vad gäller skildringen av Sverigedemokraterna i tidningen. Å ena sidan förmedlar man en bild av partiet som sanningssägare, men å andra sidan förekommer exempel där man anser att Sverigedemokraterna också är påverkade av den så kallade åsiktskorridoren och där de framställs som lite ”mesiga”. Denna bild återfinns exempelvis i en ledare där frågan om att

vissa kulturer tillhör vissa nationer är så tabubelagd att ”även sverigedemokratiska politiker undviker den” (v.40, 2015:2, Ledare). I en artikel där det kritiseras att Ludvika ska lägga 57 miljoner kronor på flyktingmottagningen, och de insatser som pengarna skulle fördelas mellan, står det att ”inte heller Sverigedemokraterna röstade emot något av dessa kommunbeslut” (v.5, 2016:6f, Reportage). Formuleringarna antyder att det finns en föreställning om hur Sverigedemokraterna borde ha förhållit sig till dessa frågor och att deras alternativa handlande således uppfattats som förvånande.

Ytterligare en politisk grupp som nämns är Nordiska motståndsrörelsen, de citeras i förut nämnda artiklar rörande Ludvikas nedläggande av byskolor samt deras asylmottagning. Per Öberg, representant för Nordiska motståndsrörelsen men som innehar SD-mandat vid tillfället, deltog i det berörda kommunfullmäktigemötet och gavs stort utrymme i båda artiklar. Den andra artikeln handlade uteslutande om Öbergs åsikter och reflekterar endast hans kritik gentemot kommunen och asylmottagningen. Det förekommer ingen problematisering av eller kritik mot Nordiska motståndsrörelsen i artiklarna, utan organisationen beskrivs endast som ”nationalsocialistisk” (v.5, 2016:7, Reportage).

Utrikes: Fiender och förebilder

I vårt urval av Nya Tider finns det tydliga mönster vad gäller rapporteringen av utrikespolitik. Framförallt går det att urskilja åtminstone fyra länder som återkommer ofta och som det gärna skrivs positivt om, dessa är Polen, Ungern, Österrike och slutligen Ryssland. Motsvarande kritiserar USA återkommande i tidningen, samt organisationerna NATO och EU. De politiska frågor som tas upp innefattar framförallt migrationen och asylkrisen, men också integrationsfrågan. Dessutom rapporteras det flitigt om de, enligt Nya Tider, ”nationalkonservativa” partier som vinner mark.

Nationalkonservatism och EU-kritik

Om Polen får vi bland annat läsa att ”det nationalistiska och konservativa partiet Lag och rättvisa” vinner valet oktober 2015 och att de infört reformer som innebär att regeringen kan tillsätta och avskeda chefer för deras statliga medier, samt att de tillsatt fem nya domare vid landets konstitutionsdomstol. Förutom att man i början av artikeln inkluderar ett citat av Europeiska radio och TV-unionens direktör Ingrid Deltentres där hon kritiserar Polens agerande för att vara odemokratiskt, så fortsätter artikeln främst med att kritisera EU och problematiserar därefter inte Polens reformer något vidare. Artikeln verkar främst försvara reformerna genom att framförallt ta upp argument som stöder den nya regeringens handlande. Därefter citeras Robert Iwaszkiewics, medlem i polska KNP och parlamentariska Frihet och direktdemokrati i Europa, där han anser att Polen ska ha rätt att bestämma själv. I resten av artikeln får Gilles Lebreton från Front National, Ungerns premiärminister Viktor Orbán, samt flamländska Vlaam Belang komma till tals där de också försvarar Polens rätt till självbestämmande. I ingressen beskrivs detta kortfattat med att “företrädare från nationalistiska partier tycker att EU gör fel som blandar sig i” (v.5, 2016:9, Europa).

Ytterligare en artikel som tar upp Polens politik handlar om presidentvalet där landet har röstat fram Andrzej Duda, från tidigare nämnda parti Lag och rättvisa, att bli ny president. Han beskrivs som ”nationellt och konservativt orienterad”, EU-kritisk och att han möjligtvis kommer att inta en ”kylligare hållning till Ryssland” vilket förklaras med att polsk nationalism ofta handlar om att stå emot Ryssland och Tyskland (v.23, 2015:10, Utrikes). Man beskriver också kritik från Donald Tusk, före detta premiärminister i Polen och Medborgarplattformens partiledare, att Lag och rättvisa inte alls arbetar för polska intressen när partiet ifråga stöttade brittiska Tories i EU samtidigt som Storbritannien vill begränsa möjligheterna för de 800 000 polacker som bor och arbetar där.

Ett annat land som rapporteras om är Ungern. Bland annat skrivs det i en ledarartikel om, enligt författaren, Ungerns premiärminister Viktor Orbáns vision ”Europa åt européerna, Ungern åt ungrarna – och naturligtvis även Sverige åt svenskarna och Spanien åt spanjorerna” för att illustrera hur olika ”världsuppfattningar” Sverige och Ungern har. Det beskrivs att Ungern vill, till skillnad från Sverige, ”slå vakt om sin identitet och kultur” (v.40, 2015:2, Ledare). En annan artikel handlar om asylmottagningen, där Ungern tillsammans med Tjeckien, Slovakien och Rumänien röstat nej till ett förslag om flyktingkvoter inom EU. Vidare går det att läsa att Ungern byggt stängsel längs gränsen mot Serbien, Kroatien och Rumänien för att hindra illegal invandring och dessutom skärpt kraven för beviljad asyl.

Det land som rapporteras allra mest om är Österrike. Det rapporteras bland annat om Österrikes presidentval som stod mellan oberoende gröna Alexander van der Bellen och ”EU- och invandringskritiska frihetliga partiet” FPÖ:s Norbert Hofer. Valet beskrivs på det här viset: “Skulle Europa få sin första patriotiska statschef? Valet blev en rysare.” Det beskrivs att det var uppenbart att människor skulle välja van der Bellen för att förhindra att en ”högerpopulist” skulle bli president. Man låter även Hofers egna uppfattning få utrymme i artikeln där han ser sig själv som center-högerpolitiker och att han vidare tillbakavisar att han skulle vara populist och extremist. I artikeln nämner man också de “patriotiska partier och rörelser” som stöttat Hofer, vilka inkluderar: partiledaren Frauke Petry i “Alternativ för Tyskland”, Geert Wilders i Nederländerna och Marine Le Pen i Frankrike. Avslutar därefter med citatet: “Dem behöver jag inte, förklarade Hofer, österrikarna väljer” (v.22, 2016:7, Europa).

En annan artikel tar upp ny partiordförande för det socialdemokratiska partiet SPÖ: Christian Kern. Förutom att artikeln skriver positivt om Kerns bakgrund inom affärsvärlden så skrivs även följande:

En huvudfråga är om Kern kommer att fortsätta Faymanns kurs i migrationsfrågan. Röster har även höjts om att inte utesluta ett framtida samarbete med ‘de blå’, det vill säga det mer patriotiska frihetliga partiet FPÖ (v.22, 2016:7, Nyheter i korthet).

Man fortsätter att beskriva ett exempel på att sådant samarbete redan finns, i den minsta delstaten Burgenland i form av en regeringskoalition.

I andra artiklar rapporteras även om Österrikes migrationspolitik där man vill minska invandringen. I Österrike menas det att migranter söker sig till vissa länder av ekonomiska skäl, mer bestämt Österrike, Sverige och Tyskland. Österrike kritiserar vidare Sverige för att ta från biståndsbudgeten för att betala migrationskostnader. Ytterligare en fråga som tas upp är FPÖ:s EU-kritik: "...FPÖ anser att det nuvarande EU är på väg att haverera och bör ersättas av ett EU där Europas olika nationer får spela större roll" (v.22, 2016:7, Europa). Det beskrivs hur Hofer tar avstånd från att Turkiet ska inkluderas i EU, medan van der Bellen inte gör det. Ingen av presidentkandidaterna vill lämna euron, men Hofer kan tänka sig det om euron fortsätter att innebära problem. Hofer kritiserade också EUs kommissionsordförande Jean-Claude Junckers uttalande om att han ville se van der Bellen som president med att EU blandar sig i "det österrikiska folkets angelägenheter".

Ett par andra länder nämns också, men endast i enstaka artiklar. Finland nämns i två artiklar, dels i den förutnämnda artikeln om flyktingkvoter inom EU där Finland lade ner sin röst, dels i en kort artikel om att man tilldelat fyra ministerposter till ett nationalistiskt parti och att man genomför besparingar för att spara 4 miljarder euro.

I Australien har man infört det så kallade Citizen Act beskriver en artikel från 2015 (v.23, 2015:11, Utrikes), som tillåter att man fråntar det australiensiska medborgarskapet från invandrare eller australienfödda barn till invandrare förutsatt att de redan har ett annat medborgarskap. I artikeln handlar detta främst om fall där personer som åker för att strida för IS.

En intervjuartikel behandlar oppositionen i Montenegro, partiliansen Demokratiska fronten, som beskrivs som NATO-kritiska. Det framkommer i artikeln att Montenegros regeringsledare utpressas av NATO-länderna och dess underrättelsetjänster, då han har kopplingar till den italienska maffian. Vidare betonas Andrija Mandić, en av grundarna till och ledarna i Demokratiska fronten, vänlighet gentemot Ryssland där han uppger: "Vi har aldrig upplevt något annat än vänskap och hjälp från Ryssland" (v.22, 2016:10f, Intervju).

Västmakterna, Mellanöstern och Ryssland

Ett annat vanligt inslag i rapporteringen är kritik mot USA. I ett reportage citeras nunnan Hatune Dogan som bland annat påstår att USA hjälper IS med vapen och förnödenheter för att få bort Assad och vidare komma åt oljan som finns i Syrien. Att USA deltar i Syrienkriget för att slåss mot IS anses på så vis enbart vara en lögn, vilket styrks med att personer på plats sett och upplevt att USA bombar "fel" platser. I reportaget påstår Dogan att även Europa skickar vapen till IS (v.22, 2016:8f, Reportage).

USAs roll i kampen mot IS diskuteras även i en artikel om den NATO-ledda insatsen "RSM" (Resolute Support Mission) i Afghanistan, där det tydligt betonas att den amerikanske generalen John Campbell är chef för insatsen. Exakt vad insatsen innebär beskrivs inte i artikeln. Nya Tider menar att insatsen har misslyckats, trots NATOs officiella uttalanden, och NATO har enligt tidningen beskrivit situationen i Afghanistan som "hopplös" i en "hemlig rapport". Tidningen uppger vidare att NATOs framgångsrika strider mot talibanerna gynnar

IS, som också slåss mot talibanerna – denna uppfattning förstärks bland annat genom underrubriken: ”Att hindra IS framväxt inte en prioritet”. Enligt artikeln utgör IS ett större hot än talibanerna. Det beskrivs också att NATO ofta kritiserats och man inkluderar följande citat från ”den amerikanska nyhetssidan Army Times”:

Ett exempel på detta är när ‘amerikanska soldater blev tillsagda att bortse från sexuella övergrepp mot unga pojkar, särskilt i händerna på säkerhetsstyrkorna, i Afghanistan’(v.5, 2016:11, Utrikes).

Annan kritik som framförs mot USA framkommer bland annat i en artikel som beskriver ett möte mellan Israels premiärminister Netanyahu och Rysslands president Putin, ett möte som aldrig skett tidigare. I artikeln förekommer såväl kritik mot Israel som USA:

Andra viktiga förhandlingskort är att man är nära allierad med supermakten USA, man kan aktivera inflytelserika NGO’s eller lobbyorganisationer, dra igång kampanjer i västmedia där man har stort inflytande och sist men inte minst spela ut antisemitkortet. Taktiken som tillämpas beror mycket på vilket land man vill sätta press på. Frågan är vilka eftergifter Ryssland nu tvingas till (v.40, 2015:10f, Utrikes).

Stycket ger intrycket av att Nya Tider är mer vänligt inställda gentemot Ryssland, och ser dem som offer för ”supermakten USA’s” inflytande. Dessutom beskriver man hur Israel spelar ut ”antisemitkortet”, anklagelser om antisemitism viftas på så vis bort som sätt att få igenom en politisk agenda.

Ryssland ställs mot USA även vad gäller syrienkriget i tidningen. I det tidigare nämnda reportaget om Hatune Dogan framkommer det att uppgifterna om att Ryssland har civila mål i själva verket inte stämmer och att det är tack vare Ryssland som IS försvagats (v. 22, 2016:8f, Reportage).

Även amerikansk polis och det amerikanska rättssystemet kritiserats i tidningen i en artikel om Robert “LaVoy” Finicum som sköts till döds av FBI. Finicum hade protesterat mot ”myndigheternas maktmissbruk” genom att ockupera en federal byggnad och blev därefter skjuten. Finicums protest utlöstes av de långa fängelsestraff som två ranchägare dömdes till för att orsakat “mordbränder” (Nya Tidens citationstecken), trots att det enligt domstolen ska ha rört sig om olycksfall i arbetet som varken ska ha skadat människa eller natur. Medan FBI yrkar på att de sköt Finicum eftersom han höll på att dra vapen, menar vittnen och kritiska röster att han reflexivt förde händerna mot magen efter att ha blivit skjuten med en elpistol eller en pistol (v.5, 2016:10, Utrikes).

Som tidigare nämnt skrivs en del om IS och syrienkriget i Nya Tider. Att beskriva situationen i Mellanöstern förekommer någorlunda frekvent i rapporteringen. I det tidigare nämnda reportaget om Dogan förhåller hon sig exempelvis positiv till Syriens president Bashar al-Assad. Hon menar att under hans regim har den att den kristna minoriteten kunnat leva i fred, sida vid sida med shia-muslimer. I samma artikel kritiserar Dogan också Turkiet där hon motsätter sig att landet blir medlem i EU och menar vidare att Europas politiker är ”galna”

som tror på Erdogans lögner. Hon beskriver hur kurder är utsatta i Turkiet och dör i turkiska attacker (v.22, 2016:8f, Reportage).

6.4 MEDIE- OCH DEBATTKLIMAT

Ett av de övergripande teman som skrivs om i tidningen berör framförallt svensk journalistik, men även det generella debattklimatet i landet. Det förekommer också en del diskussion kring och kritik av debattklimatet internt inom medierna och inom politiken, och hur dessa hänger samman.

Alternativa medier

En betydande del av Nya Tidars rapportering är kring alternativa mediers möjligheter och deras egen roll inom den svenska journalistiken. Ett talande exempel på detta är den första artikeln som vi möter i vår analys, en ledare vars rubrik lyder ”Nya Tider gör skillnad!”. Artikeln tar upp en annons som IKEA publicerat där man sökte efter barn med ”ej för blont utseende” till en kommande reklamfilm. Nya Tider påpekar i artikeln att när de ringde för att få veta mer om annonsen så valde Stagepool att ta bort annonsen från sidan. Det var även tack vare Nya Tidars uppmärksammade artikel om samma annons som ledde till att IKEA kom ut med en officiell ursäkt på Facebook, menas det. Det inflytande som Nya Tider haft beskrivs som följande:

Alternativ media har dock också makt, vilket Nya Tidars avslöjande om IKEA bevisar. Det må vara ett litet steg, men hade ingen skrivit om det och hade inte våra läsare gått på IKEA med obekväma frågor, så skulle annonsen varit kvar och ingen hade bett om ursäkt (v.23, 2015:2, Ledare).

Vidare tackar Nya Tider sina läsare för att sedan avsluta på följande vis:

Tillsammans vrider vi debattklimatet i Sverige till att bli sundare och friare (v.23, 2015:2, Ledare).

Uppfattningen om att alternativ media, inklusive de själva, gör skillnad i debattklimatet är genomgående. De ser sig själva som den sanningsbärande motsvarigheten till vad som gärna benämns som ”etablissemangen” eller ”de etablerade medierna” eller dylikt. Till skillnad från dessa medier granskas makten snarare än att ”gå hand i hand med dem”, som det uttrycks i en debattartikel från ovannämnda nummer. I samma artikel menas det att alternativ media är en ”direkt konsekvens” av att journalister inte gör sitt jobb, alternativ media i det här sammanhanget definieras som Avpixlat och ”nyhetstidningar som Nya Tider”. Här beskrivs alternativ media som ett hot mot ”konsensuseliten” (v.23, 2015:3, Debatt). Man menar dessutom att västerländsk, och då framförallt svensk, journalistik misslyckas med att rapportera om viktiga händelser. En sådan händelse är exempelvis den världsomspännande kampanjen mot företaget Monsanto och deras genmodifiering av mat under år 2015, där man menar att Nya Tider ”inte kunnat hitta ett enda omnämnande i svensk press” (v.23, 2015:6, Inrikes). I artikeln antyds det att det är Sveriges positiva inställning gentemot GMO-mat som påverkat rapporteringen.

Det är detta ”hot mot konsensuseliten” som ligger till grund för en växande oro hos journalister tillhörandes de etablerade medierna, enligt Nya Tider, vilket man menar på så vis bidrar till att alternativa medier inte ges samma möjligheter och utrymme som övriga medier. Denna kritik är ett vanligt inslag i Nya Tidars rapportering. I en nyhetsartikel inom kategorin ”Media” från 2016 beskriver man hur alternativa medier inte varit inbjudna till Publicistklubbens debatt om konsekvensneutralitet. I sin helhet beskrivs debatten som att deltagarna diskuterar alternativ medias genomslag i debattklimatet, vilket gör följande mening från artikeln något anmärkningsvärd:

I den efterföljande paneldebatten deltog två ”experter” på vad de kallar för ”högerextrem media”: Daniel Poohl, chefredaktör på Expo, och Pontus Mattsson, politisk reporter för SVT och författare till boken *Sverigedemokraterna in på bara skinnet* (v.5, 2016:8, Media).

De ironiska citationstecken som används skvallrar om Nya Tidars motsättning mot Poohls och Mattssons lämplighet som experter i ämnet, men framförallt att det är ett ämne vars själva existens framstår som något ovidkommande på samma sätt. Varför Nya Tider skulle motsätta sig begreppet ”högerextrem media” är en än mer intressant fråga i och med att tidningen inte nämns i sammanhanget, det framkommer åtminstone inte i artikeln ifråga. Motsättningen kan därför tolkas som att Nya Tider antingen känner sig träffade av beskrivningen ”högerextrem media”, eller att Nya Tider upplever att begreppet likställs, kopplas ihop eller förväxlas med alternativ media.

Alternativ media skildras ofta som offer för mobbning och smutskastning i Nya Tider, något som förklaras av dels etablissemangets rädsla för att allmänheten ska hitta ”information och mer fria sanningar”, såsom Marcus Birro citeras i en kulturartikel från 2016 (V5:14), dels av att alternativ media till skillnad från svensk press inte försöker vara ”politiskt korrekta”. Nya Tider ger dock intrycket av att man till trots inte ger sig och att de har allmänheten på sin sida, detta exemplifieras bland annat i en ledarartikel om Folkets demonstration där Nina Drakfors som delat ut Nya Tider till passerande går med på att posera på motdemonstranternas bild med exemplar av Nya Tider i sin famn, en bild som hon sedan publicerat på Facebook med texten ”Titta så fint jag ställde upp på bild åt antidemokraterna på Folkets demonstration” (v.22, 2016:2, Ledare). Man skriver vidare om inläggets 700 ”gilla”-markeringar och alla uppmuntrande kommentarer den fått. På så vis ges intrycket av Nya Tider som orädda, ärliga och stolta över sin rapportering.

Åsiktskorridorer

Annan journalism och andra medier som förekommer i Nya Tider verkar framförallt innebära svensk massmedia – det beskrivs dock aldrig i termer av massmedier utan snarare som ”etablerade medier” och ”etablissemanget”, som nämnt ovan, men även som ”systemmedier”, ”gammelmedia” och ”politiskt korrekta opinionsbildare”. I tidigare nämnda nyhetsartikeln om Publicistklubbens debatt räknas Dagens Nyheter, SVT, Expressen, SR och även Expo in i det man benämner ”de etablerade mediernas journalistkår” (v.5, 2016:8, Media). Det är dessutom vanligt att svensk press framhålls som vänsterinriktade, miljöpartister, eller som

liberaler i tidningen. I en debattartikel från 2016 uppger Nya Tider att hälften av alla medarbetare på SVT och SR är vänster och miljöpartister, och att de för ”propaganda och opinionsbildning för deras egna ideal” (v.5, 2016:3, Debatt). När Nya Tider beskriver Folkets demonstrations motdemonstranter skriver man svepande ”vänsterextremister och medieprofiler”, och kontinuerligt i artikeln används begreppet ”antidemokrater” och helt kort ”vänster” om desamma (v22, 2016:2, Ledare). Huruvida motdemonstranterna själva identifierar sin politiska ståndpunkt som vänsterideologisk är oklart. I en kulturartikel skildras Expressen på det här sättet, angående Marcus Birros anställning hos tidningen:

Från tiden på Expressen då han tjatade till sig att få skriva texter om Gud. Redaktörerna var tveksamma till en början men när de upptäckte att Birros betraktelser gav hög läsningsprocent och klick vaknade deras intresse för gudomligheter. Mammon, till exempel (v.5, 2016:12, Kultur).

Exemplet med mammon är intressant eftersom den klart antyder vad Nya Tider anser om Expressen i det här fallet: mammon är bland annat biblisk symbolik för pengar och girighet.

Det odemokratiska medie- och debattklimatet

Medierna framställs många gånger som totalitära i Nya Tider: de jagar, hotar och tystar dem som tycker annorlunda än dem. Följande citat är taget från en debattartikel som diskuterar hur medierna behandlar Sverigedemokraternas växande framgång och är ett tydligt exempel på en sådan skildring. Här har man dessutom tagit till starka och uttrycksfulla formuleringar för att förstärka budskapet:

Medierna har tillsammans med hjälp av Expo, bloggen “Inte rasist, men...” och Researchgruppen bedrivit en häxjakt på de människor som vågat skriva kritiskt om invandringen. Som ifrågasatt tiggeriet och ställt de så viktiga frågorna kring islamism. Man har skrämt många till tystnad (v.23, 2015:3, Debatt).

Uttryck som ”häxjakt” och att ”man har skrämt många till tystnad”, ger intrycket av medierna som diktatoriska, men konnoterar även till något som upplevs som omodernt.

Journalister framstår antingen som drivna av ideologiska övertygelser, vanligen vänsterinriktade, som nämnt ovan, eller helt enkelt för rädda för att skriva vad de egentligen tycker då de riskerar att förlora sina jobb. Att uttrycka åsikter som sympatiserar med Sverigedemokraterna är oacceptabelt i svensk media, menas det i Nya Tider. I exempelvis en artikel om Marcus Birro beskrivs medias behandling av hans associationer med sverigedemokrater som ”synder” belagda med ”medialt dödsstraff” (v.5, 2016:12, Kultur).

Att skildra motparterna till ”sanningssägarna” i debatten som bråkiga och oresonliga förekommer också i tidningens rapportering. Förutom att motdemonstranterna i nyhetsartikeln om Folkets demonstration beskrivs ha ett ”demokratiförakt” (anledningen till detta är oklart men troligen syftas det på att man upplever att motdemonstranterna stör demonstrationen), så benämns dem som anarkister som hellre står och skriker när Nya Tider-reportern Jan Sjunnesson försöker föra en diskussion. Vidare skriver man om hur två

personer från ”det vänsterextrema journalistkollektivet” fördes bort av polis, varav en av dem trakasserat deltagare i demonstrationen fysiskt (v.22, 2016:5, Inrikes). För att konkludera detta stycke avslutar vi med ett citat från en debattartikel som målar upp det åsiktsförtryck som upplevs på följande vis:

Det politiskt korrekta etablissemanget skall klämma åt en avvikare som vill tänka egna tankar. Då gäller varken lagar eller regler och man är inte nöjd förrän man har jagat bort den otrogne från arbete och försörjning. Sverige är ett märkligt land (v.22, 2016:3, Debatt).

Censur

En anseelig del av den kritik som Nya Tider för mot svensk press är att de exkluderar viss information i samband med till exempel brottsrapportering. Kritiken verkar främst beröra brottsrapportering som anknyts till personer av utländsk eller invandrarbakgrund på något sätt. Tidningen tar upp ett exempel på en rättegång med ett ”multikulturellt gäng” där SVT-reportrar närvarade, men när den fällande domen kom så gjordes inget reportage om det (v.40, 2015:8f, Reportage). Ett annat exempel är en artikel som skriver om hur Nyheter Idag avslöjat att Dagens Nyheter inte velat ge ut uppgifter om ”afghanska pojkar som antastat flickor” (v.5, 2016:8, Media).

Ett uppmärksammat fall som tas upp är mordet på Alexandra Mezher som dödades i samband med ett bråk på ett hem för ensamkommande barn i januari 2016. Nya Tider anmärker i en nyhetsartikel att mordet fick stor uppmärksamhet i utländska medier och exemplifierar med brittiska Daily Mail som ifrågasatt gärningsmannens ålder, för att därefter påstå att Daily Mails artiklar är censurerade i Sverige då svenska jurister inte vill att gärningsmannens namn ska avslöjas (v.5, 2016:4, Inrikes).

När Nya Tider citerar Marcus Birro i en kulturartikel från 2016, menar han att den påstådda censuren beror på att etablissemanget är rädda för att Sverigedemokraterna ska växa. Birro menar vidare att journalister som han själv väljs bort i förmån för ”mer slätstrukna figurer” och nämner vidare Jenny Strömstedt ”som inte berört en människa på djupet hela sitt liv” (v.5, 2016:12, Kultur).

Det är inte bara media som ägnar sig åt censur, utan även det allmänna debattklimatet skildras på detta sätt. I förutnämnda artikeln om Birro skriver man att Sjömanskyrkan i Göteborg, där Birro skulle hålla en föreläsning, fick påtryckningar om att ställa in men att de stod på sig då de inte vill ägna sig åt censur. Nya Tider beskriver i en annan artikel hur en källa till dem uppgett att SJ beordrat sin personal att inte berätta om påstådda händelser gällande bråkiga nyanlända migranter ombord på tågen, något som de menar bekräftas i ”ett internt mejl” som Avpixlat publicerat på sin nätsida (v.40, 2015:5, Inrikes).

Censuren som beskrivs ovan menar Nya Tider dessutom får allvarliga följder i samhället. I en debattartikel står följande: ”På senare år har 500 skolor bränts ner i skydd av medias ihärdiga tystnad.” (v.40, 2015:3, Debatt)

Desinformation och propaganda

Objektivitet diskuteras flitigt i Nya Tider. Det finns en generell misstro mot den svenska journalistiken på denna punkt där man framförallt riktar sin kritik mot massmedierna, däribland public service. I debattartikeln ”Public service i Polen och Sverige” beskriver man den motsägelsefullhet svensk media uppvisar med att kritisera Polens nya lagar om att tillsätta och avsätta personer i deras public service-bolag (som författaren vidare försvarar i artikeln), när svensk media sköts på samma sätt – även om det inte är lagar som styr det, menas det. Förutom att räkna upp en lista på sådant som svensk public service gör i strid med deras sändningsavtal, så skriver författaren:

En växande andel bland konsumenter av public service finner ständigt exempel på bristande objektivitet, desinformation och ren propaganda i strid mot sändningsavtalen för public service men helt i linje med vad som anses vara ”rätt” åsikter och korrekt ”värdegrund” i dagens samhällsklimat med dess utstakade åsiktskorridor (v.5, 2016:3, Debatt).

Uppfattningen om att svensk media sprider desinformation i ideologiskt eller politiskt syfte är återkommande i tidningen. Frågorna tycks främst gälla asylmottagningen och migrationen, samt mångkultur. I en nyhetsartikel menas det att så kallade ”invandringskritiker” framställs som okunniga eller omänskliga av massmedierna i Sverige (v.40, 2015:12, Europa). Man menar dessutom att rapporteringen fokuserar på fel saker, det tas till exempel upp i artikeln om Publicistklubbens debatt där man bland annat citerar journalisten Lasse Granstrand som anser att för mycket rapporteras om Sverigedemokraterna och järnrör, och för lite om ”vad som egentligen sker”. Jurgen Huitfeldt från SR citeras också, där han menar att migrationen skildras felaktigt och att den bör istället skildras som en konflikt mellan god välfärd och generös migrationspolitik. I samma artikel finns ett tydligt fokus på att en intern konflikt pågår i etablerad media om konsekvensneutraliteten, något som kan tolkas som ett sätt för Nya Tider att påvisa att journalister tillhörandes massmedierna också upplever en ”desinformerande” journalistik (v.5, 2016:8, Media).

En återkommande kontradiktion som förekommer i tidningen är uppfattningen om att media är en slav under politiken och, tvärtom, att politiken följer media. Man förstår att det finns en föreställning om att massmedier och politiska makthavare hänger ihop, men vilka som lyder under vilka förhåller sig något tvetydigt. Det blir särskilt tydligt i exempelvis formuleringar som ”...politiker sitter i journalisternas knä” och motsvarande att medier ”går hand i hand med makten” – anmärkningsvärt är att båda dessa citat kommer ifrån samma debattartikel (v.23, 2015:3, Debatt).

Politisk korrekthet och rasiststämpeln

I samband med diskussionerna kring debattklimatet i Nya Tidens rapportering tas rädslan för att bli kallad rasist upp. Den ses dels som ett hinder för ett ”sunt debattklimat” och demokrati, dels som något som kan leda till problem i samhället. Det uttrycks ofta i Nya Tider att kalla någon för rasist är ett sätt att tysta personen ifråga, detta blir särskilt tydligt i debattartikeln ”Vänsterns stora missgrepp”: “Metoden följer Frankfurtsskolans rekommendationer: Kalla en människa rasist så täpper man till truten på denne” (v.40, 2015:3, Debatt).

I en annan debattartikel från 2016 går det att läsa att ”svensken” uppvisar feighet eftersom denne är rädd för att bli kallad rasist (v.22, 2016:3, Debatt). Det illustrerar hur tidningen uppfattar att begreppet slängs runt i debatten och hur det inte är förenligt med att vara en demokrati. Nina Drakfors citeras, i en ledarartikel om Folkets demonstration, hur ”vanliga mammor och pappor var rasister och nazister” (v.22, 2016:2, Ledare). Att bli kallad rasist är så fruktat att inte ens Sverigedemokraterna skulle våga säga ”Sverige åt svenskarna”, anses det i en annan ledare från 2015 (v.40, 2015:2, Ledare).

Nya Tider uttrycker dessutom att det pågår en slags omvänd rasism där det är mer tillåtet att tala på ett visst sätt om vissa grupper än vad det är om andra grupper, ett exempel är den tidigare nämnda IKEA-artikeln där tidningen anser att det hade upplevts som rasistiskt om Nya Tider skrivit om barn med ”inte för svartkrulligt utseende”, men att när IKEA skriver ”inte för blont utseende” är det accepterat (v.23, 2015:2, Ledare). Den politiska korrektheten menar tidningen också går ut över säkerheten i samhället: polisen vågar till exempel inte gå emot media och lämna ut signalement vilket riskerar fler brottsoffer, resoneras det i samma artikel.

Ett annat exempel kommer från en artikel som handlar om att en vit man skjutits till döds av FBI i Oregon, USA i samband med en ockupation av ett besökscenter i Malheurs naturreservat som är en federal byggnad. Enligt artikeln så har reaktionerna från allmänheten varit uppdelade enligt etnisk tillhörighet.

Precis som tidigare är reaktionerna från allmänheten efter dödsskjutningen av ”LaVoy” Finicum på ett påfallande sätt uppdelade efter etnisk och politisk tillhörighet. Samma grupper som hatade polisen och hejade fram upploppen i Ferguson efter att den kriminelle svarta ynglingen Michael Brown skjutits ihjäl av en polisman som han attackerade i augusti 2014, hurrar nu när FBI skjutit ner en 55-årig, konservativ, vit man (v. 5, 2016:10, Utrikes).

Sammanfattningsvis går det att urskilja ett antal mönster eller tendenser vad gäller skildringen av andra medier och det svenska debattklimatet. De andra medierna är odemokratiska och ägnar sig åt åsiktsförtryck, tillika censur. De desinformerar och för propaganda, och slutligen präglas de av en politisk korrekthet och rädsla för att bli kallad rasist.

7. Diskussion

I den här studien har vi ämnat undersöka innehållet i Nya Tider. Vårt syfte med studien har mer specifikt varit att ta reda på vilken bild av verkligheten som återges i tidningen. Vi upplever att analysen av tidningen har varit mindre komplicerad än vad vi förväntat oss, då uttryck för de teorier vi har utgått ifrån inte varit särskilt latent utan tvärtom av mer manifest karaktär. Vi har kunnat urskilja tydliga mönster i Nya Tidens rapportering. Ett genomgående inslag i tidningen är att man i enlighet med gestaltningsteorin ständigt lyfter fram och förstorar vissa aspekter av händelser, för att ge situationen ifråga en speciell inramning (Entman, 1993).

Hur framställs svensk respektive "icke-svensk" kultur?

I Nya Tider framställs andra kulturer ofta som annorlunda och underlägsen den svenska eller västerländska, utan att egentligen definiera vad som är svenskt eller västerländskt. Definitionen görs istället genom att påpeka vad som inte är typiskt för, eller accepterat hos, den egna kulturen. Detta var också på sätt och vis ett förvånande resultat, eftersom vi hade förväntat oss fler inslag av föreställningar kring svensk kultur och vad som anses svenskt. Vissa subtila antydanden om den egna kulturen ges emellertid, även om den då är underförstådd. I artikeln om Folkets demonstration beskrivs till exempel hur demonstranterna sjunger nationalsången och i ett flertal bilder stoltserar man med den svenska flaggan. Detta är typiska uttryck för den banala nationalism som Billig (1995) skriver om i sin bok med samma namn.

Det förekommer även tecken på rasifiering när man pekar på biologiska skillnader mellan västerländskt och "icke-västerländskt" (Miles & Brown, 2003). Ett exempel är "de blå ögonen" i Brydes konstverk föreställande en kvinna iklädd burka, där ögonen ska symbolisera den västerländska kvinnan som ställs i kontrast till den iranska kvinnan. Tidningen uppvisar här också likheter med Van Dijks (1991) resultat då ett framtida Europa präglad av islam beskrivs som ett påtryckande hot. Islam framhålls ofta som en omodern och "efterbliven" kultur i Nya Tider, där man menar att kvinnoförtryck är vanligt. I enlighet med vad Wren (2010) skriver om den kulturella rasismen så framställs sammanförandet av västerländsk kultur och islam som en "krock" och något som aldrig kan samexistera utan att resultera i konflikt. Skildringen av islam och muslimer är starkt präglad av etnifiering, där muslimer ses som en enhetlig grupp och tillskrivs vissa gemensamma egenskaper (Miles & Brown, 2003). Dessutom förekommer islam frekvent i kontexter som berör extrema grupper som jihadister och IS, vilket gör att muslimer kopplas ihop med islamism och terrorism.

Mångkultur är ytterligare ett ämne som det rapporteras flitigt om, i samtliga exempel framstår mångkulturen som ett problem med konsekvenser som ökad brottslighet och otrygghet. Vi får dock aldrig veta hur Nya Tider definierar mångkultur. Det konstateras att vissa kulturer är mer kompatibla med västerländsk tradition än andra. Argumentationen blir därmed inkonsekvent. Om vissa kulturer är kompatibla så borde mångkulturen inte enbart anses vara ett problem. Vi tolkar därmed att Nya Tider redan har en bestämd bild av vilka

kulturer som ingår i mångkulturen och vilka som inte gör det. Vi får också veta att mångkulturen är “det största ideologiska misstaget hittills”, vilket är intressant eftersom historien kan ge ett antal exempel på ideologiska misstag (exempelvis nazismen). Föreställningen om att den egna kulturen bör skyddas och främjas kan kopplas till teorin om kulturell rasism, då man i tidningen återkommande talar om mångkultur och islam som ett hot mot den egna (Wren, 2010).

Vi har också hittat tydliga kopplingar till teorin om andrafiering i Nya Tider. Det handlar främst om beskrivningar av andra kulturer i motsättning till ett västerländskt “vi”, men ibland kastas maktstrukturen om. I de fallen är det svenskar och européer som blir den underlägsna “andra” gruppen, det menas att när allt fler migranter flyttar in kommer svenskarna snart vara i minoritet (Elmeroth, 2008).

Hur framställs migration och personer av invandrarbakgrund?

Totalt har vi undersökt 55 artiklar ur Nya Tider och i 35 av dem berörs migration eller personer med invandrarbakgrund. Då vi har undersökt tidningen i tiden runt flyktingvågen var det inte helt oväntat att migration skulle vara en viktig fråga, men att det var så många artiklar var ett förvånande resultat. Frågan lyfts dessutom fram i andra kontexter än de som rent specifikt berör migration. Detta uttrycks i artiklar som exempelvis handlar om Sveriges ekonomiska läge, utbildningsnivån hos barn och unga samt förändrade villkor på bostadsmarknaden. Migration beskrivs med ord som “massinvandring”, “massinvasion” och att “invandrare väller in i Sverige”. De personer som söker sig till Sverige klumpas ihop till en ansiktslös massa, vars perspektiv vi sällan får ta del av, med undantag för de enstaka fall då de bekräftar den stereotypa bild av migranter som Nya Tider gärna förmedlar. Då framstår de som bråkiga, giriga och kriminella. Det blir på så vis återigen tydligt att migranter utgör en kontrast till svenskar och ett “vi”. De får i många fall representera de egenskaper som anses oacceptabla i det svenska samhället och blir till “de andra”, en enhetlig grupp - trots att de består av individer med många olika nationaliteter, språk och religioner. När det rör sig om specifika fall där personer med utländsk bakgrund är involverade finns däremot en tendens att skriva ut deras nationella identitet. Det ter sig som att man gärna kopplar specifika nationella identiteter till vissa kontexter (exempelvis positiva kontexter till assyrier och negativa till afghaner). Detta avslöjar Nya Tidars föreställningar om maktstrukturer och kulturell över- eller underlägsenhet (Elmeroth, 2008).

Det finns i vårt urval inga exempel på där migration ses som någonting positivt, utan enbart som ett problem. Problemen handlar framförallt om ekonomi och resurser där migrationen upplevs hota den svenska välfärden. Här talas det dels om kostsamma asylboenden, dels om de stöd och bidrag som invandrare påstås få. Samtidigt antyds i flera artiklar att invandrare har väldigt svårt med eller kanske aldrig kommer att få ett jobb i Sverige. I enlighet med Van Dijks iakttagelser väljer man också i Nya Tider att associera invandring med brottslighet (Van Dijk:1991).

Hur framställs det politiska klimatet i Sverige och världen?

Nya Tidars beskrivningar av det svenska politiska klimatet är allt annat än positiva, där bland annat associationer till krig och "getton" förekommer. Enligt Nya Tider är välfärden hotad, främst på grund av ökade migrationskostnader, men också på grund av politiska beslut. Politikerna skildras som handlingsförlamade och ignoranta. Sverigedemokraterna faller utanför det som benämns som det politiska etablissemanget och blir till politiska underdogs vars framgångar man hyllar. Sverigedemokraterna är också det parti som ges störst utrymme i tidningen, då de skildras som det enda partiet som beskriver den faktiska verkligheten. Även Nordiska Motståndsrörelsen nämns vid ett tillfälle i tidningen, där deras åsikter rörande asylpolitiken uppfattas som någonting positivt. De andra riksdagspartierna lever enligt Nya Tidars framställning istället i en fantasibubbla, ständigt hämmade av smala åsiktskorridorer och rädslan för att bli stämplad som rasist. Fuchs beskrivningar av alternativa mediers roll som maktkritiker anser vi kan appliceras på Nya Tidars framställning av det politiska klimatet (Fuchs, 2010). Misstro gentemot makthavare uttrycks genomgående i tidningen, bland annat genom att beskriva hur politik och media är tätt sammankopplade och verkar för samma agenda. Ständigt återkommande är också kritiken mot vad man kallar för den politiska vänstern, vilka som ingår i denna grupp förblir något oklart. Det verkar ibland som att allt som kan placeras till vänster om SD på det politiska spektrat placeras där. Gemensamma egenskaper som gruppen tillskrivs är att de är oresonliga, stökiga och emellanåt våldsamma.

Vad gäller utländsk politik återkommer framförallt fyra länder som skildras positivt. Dessa är Polen, Ungern, Österrike och Ryssland. Samtidigt riktas kritik mot USA samt NATO och EU. De politiska frågor som berörs innefattar framförallt migration och asylkrisen, men också integration och kriget i Syrien. Ett återkommande inslag är artiklar om s.k. "nationalkonservativa" partier i Polen, Ungern och Österrike, vilka framställs som politiska förebilder. De förespråkar enligt Nya Tider en restriktiv invandringspolitik och vill samtidigt värna om den egna kulturen och är kritiska mot EU:s inflytande. Mer än så får vi egentligen inte veta om dessa partier och tidningen problematiserar inte deras bakgrund eller positionering något särskilt.

Hur framställs medie- och debattklimatet?

Nya Tider beskriver ofta sin egen position och betydelse i debattklimatet som sanningssägare och fria från politisk korrekthet. Resonemanget sammanfattas i deras egen slogan: "Nya medier tar vid där gamla sviker" och man betonar gärna sin växande popularitet och att man har "folkets" stöd. Det är denna popularitet som är orsaken till att tidningen och andra alternativa medier utesluts från debatten, enligt Nya Tider. De framställer sig gärna som offer för "etablissemangets" mobbning. Det finns en viss motsättning i denna beskrivning då de å ena sidan anser sig vara förtryckta, medan de å andra sidan vill utmärka sig genom att stå utanför denna etablerade press.

Vi kunde se fyra tydliga mönster i hur Nya Tider beskriver det svenska medie- och debattklimatet. Det första handlar om att medierna agerar odemokratiskt, de skildras som

mäktiga och totalitära. Flera målande liknelser görs, däribland att de bedriver "häxjakt", skrämmer folk till tystnad, samt straffar "syndande" journalister med "medialt dödsstraff". Ett annat mönster handlar om att den etablerade pressen censurerar. Det beskrivs exempelvis om att detaljer i samband med brottsrapportering exkluderas. Man påpekar att även den allmänna debatten präglas av censur, där exempelvis SJ tystat sin personal angående bråkiga migranter. Nya Tider framhåller vidare att censuren får svåra konsekvenser för samhället och att den skapar och upprätthåller otrygghet.

Det tredje mönstret vi kan urskilja är föreställningen om att de etablerade medierna desinformerar och för propaganda. Här beskriver man att den mediala agendan styrs av politiken, och tvärtom, att politiken följer media. Något som man menar leder till att vissa aktörer får mycket utrymme i debatten, medan andra utesluts helt. Slutligen pekar Nya Tider på den politiska korrekthetens inverkan på debattklimatet. Man menar också att det pågår en form av omvänd rasism, då det anses tillåtet att tala på ett visst sätt om vissa grupper, men inte om andra. Det påpekas vid upprepade tillfällen att rädslan för att bli kallad rasist blir ett hinder för ett sunt debattklimat och demokrati, som i sin tur kan leda till problem i samhället. Att kasta ordet "rasist" på någon anses bara vara ett retoriskt knep för att tysta denne. Även om rasism omskrivs i Nya Tider diskuteras aldrig begreppets innebörd. Vad som anses rasistiskt enligt Nya Tider ska läsaren implicit förstå. Tidningen ifrågasätter ofta etablissemangets bild av rasism utan att själva förklara hur de ser på saken, det enda undantaget är när de kritiserar IKEA:s annons där de sökte efter barn med "ej för blont utseende" till sin reklam.

7.1 Giltighet och tillförlitlighet

Nya Tider är en tidning som väckt starka reaktioner och vars politiska agenda har diskuterats flitigt i media. På grund av den debatt som förts och uppmärksamheten Nya Tider har fått hade vi redan från början en viss föreställning kring vad vi kunde förvänta oss av tidningens innehåll. Även om vi anser det viktigt att problematisera vår egen inverkan på och roll i arbetet, betyder det inte nödvändigtvis att denna förförståelse är negativ. ECA-modellens skapare Altheide fastställer att den här typen av studier, till skillnad från studier med kvantitativa ansatser, kräver forskarens delaktighet genom hela processen (Altheide, 1987).

Ekström och Larsson påpekar att förförståelse och tolkning är grundläggande förutsättningar för att förstå den sociala verklighet ur vilken kommunikation skapas. Den sociala verkligheten består av meningsfulla handlingar snarare än mätbara objekt. Ett antal kriterier och metodregler har utvecklats för att kunna bedöma det vetenskapliga värdet i undersökningar av tolkande karaktär. *Koherens* är den första regeln som innebär att tolkningen är konsistent och samstämmig genom hela arbetet. *Omfattning* innebär att forskaren tar hänsyn till hela urvalet och att inget väljs bort för att bekräfta en viss tolkning. Det tredje kriteriet är *intersubjektivitet* som innebär att flera forskare tolkar samma fenomen på ett liknande sätt. *Öppenhet* innebär att forskaren problematiserar sin egen förförståelse och är öppen inför andra tolkningar. *Djup* är den femte regeln som innebär att forskaren kan se förbi det manifesta och dyka djupare i materialet för att förstå latent budskap. Det sista

kriteriet *kontextualitet* innebär att forskaren tolkar texten utifrån dess sammanhang (Ekström & Larsson, 2000).

Vi anser att vår studie lever upp till ovanstående kriterier. Vår studie är koherent då vi under arbetets gång utgått från vårt teoretiska ramverk och låtit våra forskningsfrågor löpa som en röd tråd genom hela arbetet. Kodschemat tillika resultat- och analysdelen har utformats och utförts med dem i åtanke. Dessutom var vi under det stadie av analysarbetet som vi delade upp sinsemellan noggranna med att koda och analysera materialet på liknande sätt. Detta beskrivs utförligt i avsnittet *Vår arbetsprocess enligt ECA-modellen* (se sida 19) Vad gäller omfattning så har vi tagit hänsyn till samtliga delar av urvalet. Då vi har valt ett kvalitativt angreppssätt ansåg vi att det var av vikt att inte exkludera sådant som avvek från de mönster i rapporteringen som vi kunde urskilja. Likväl har vi inkluderat det som avvek från vår egen förförståelse om tidningen i resultatet.

Det är svårt för oss att uttala oss om huruvida vi uppnått kriteriet för intersubjektivitet, då ingen liknande tidigare studie har gjorts. Däremot kan vi se att forskning som berör till exempel rasism i olika medier och nyhetsrapportering om invandring gör observationer motsvarande våra. Exempel på denna forskning går att läsa om i avsnittet *Rasism i media* (sida 14). Vad gäller öppenhet har vi försökt förhålla oss objektiva i den mån som gått. Då studien berör frågor av känslig art har det varit viktigt att försöka vara opartisk, vårt valda teoretiska ramverk förutsätter dock en kritisk ingång. För att förstå om något ger uttryck för till exempel rasism så måste vi problematisera de eventuellt rasistiska yttringar som förekommer i Nya Tider. Det teoretiska ramverket har också hjälpt oss att uppfylla kriteriet om djup, då vi i diskussionsdelen sammankopplar de mönster och avvikelser vi hittat i materialet med ramverket.

Vi har dessutom varit medvetna om våra teorier i vår analys och arbetat mycket med den latent förståelsen av artiklarna. Vi har också tagit hänsyn till det sista kriteriet. Nya Tider är ett alternativt medie och samtidigt som vi är medvetna om kritiken som riktats mot tidningen, har vi i vår studie varit noggranna med att endast analysera tidningen som en enskild enhet och inte jämföra den med andra, mer etablerade tidningar. Tidningens bakgrund och historia är relevant för oss, utan kunskap om denna hade studien aldrig blivit av. Vi måste därmed granska innehållet i tidningen utifrån denna kontext och vara medvetna om att eventuella politiska agendor styr rapporteringen. Genom att hela tiden utgå från vårt teoretiska ramverk har vi undvikit att granskningen blir för subjektiv.

Syftet med den här studien har varit att undersöka Nya Tidens verklighetsbeskrivning. Vi anser att vår valda metod och vårt urval har lämpat sig väl för att besvara denna. Genom att välja ut fyra tidningsnummer som vi har undersökt i sin helhet har vi fått en fördjupad förståelse för tidningens innehåll. Tack vare studiens urval har vi kunnat få ett stickprov på den tidsperiod vi har varit intresserade av, d.v.s. tiden innan, under och strax efter flyktinvågen år 2015. Ambitionen har inte varit att ge en helhetsbild av Nya Tider eller visa på generaliserbara resultat. Däremot så anser vi att vi har uppnått vårt syfte genom att besvara våra frågeställningar. Genom att använda samma frågeställningar, metod och urval anser vi

att vår studie skulle kunna replikeras, då vi har varit transparenta avseende vårt tillvägagångssätt.

7.2 Förslag på vidare forskning

Studier om alternativa medier är enligt vår uppfattning ett eftersatt forskningsområde. Därför finns det en rad tänkbara angreppssätt och intressanta studier som skulle kunna genomföras i framtiden. Vad gäller fortsatta studier kring Nya Tider hade det varit intressant med jämförande studier, antingen vad gäller tidsperiod eller med andra medier (såväl alternativa som etablerade medier). Förslagsvis skulle man till exempel kunna välja ut en uppmärksammas händelse och titta på hur den skildras i olika typer av medier.

Det hade också varit intressant att istället för att välja ett innehållsperspektiv, studera alternativa medier ur ett sändar- eller mottagarperspektiv. I en framtida studie skulle man också kunna välja att studera Nya Tidens innehåll med hjälp av en annan metod. För ett mer generaliserbart resultat skulle en större kvantitativ studie vara fördelaktig. Ett annat angreppssätt på just vår studie hade kunnat vara att studera tidningen med ett annat teoretisk ramverk, till exempel ur ett genusperspektiv. Generellt sett tror vi att fler innehållsanalytiska studier av alternativa medier skulle kunna bidra med större kunskap om forskningsområdet.

8. Litteraturförteckning

Almqvist, M. Zeilon Lund, A. (2013). Nationell Idag och Presstödet (Kandidatuppsats). Stockholm: Institutionen för samhällsvetenskaper, Södertörns Högskola.

Altheide, D.L. (1996). *Qualitative media analysis*. Thousand Oaks, California: SAGE.

Altheide, D. L. (1987). Reflections: Ethnographic content analysis. *Qualitative Sociology*, 10(1), 65-77. doi:10.1007/BF00988269

Altheide, D. L. (1997). The news media, the problem frame, and the production of fear. *The Sociological Quarterly*, 38(4), 647-668. doi:10.1111/j.1533-8525.1997.tb00758.x

Atton, C. (2002). *Alternative Media*. London: SAGE Publications Ltd.

Billig, M. (1995). *Banal Nationalism*. London: SAGE Publications Ltd.

Blee, K. M., & Creasap, K. A. (2010). Conservative and right-wing movements. *Annual Review of Sociology*, 36(1), 269-286. doi:10.1146/annurev.soc.012809.102602

Brune, Y. (2000). *Stereotyper i förvandling: Svensk nyhetsjournalistik om invandrare och flyktingar* (UD 00.051). Stockholm: Utrikesdepartementet, Enheten för Mellanöstern och Nordafrika.

Coupland, N. (2010) 'Other' representation. I Jaspers, J. Verschuren, J & Östman, J-O (red.). *Society and Language Use* (s. 241-260). Amsterdam: Benjamins Publishing Company.

Ekström, M., Larsson, L. (2000). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur.

Elmeroth, E. (2008). *Etnisk maktordning i skola och samhälle*. (1 uppl.) Lund: Studentlitteratur.

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58. doi:10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x

Expo. (2016). *Det här är Nya Tider*. Hämtad 2016-11-15, från http://expo.se/2016/det-har-ar-nya-tider_7147.html

Fossbo, H., Mokhtari, A. (2016, 31 maj). Forskning: Sajterna polariserar debatten om invandring. *SVT Nyheter*. Hämtad: 2017-01-05 från <http://www.svt.se/kultur/medier/forskning-sajterna-polariserar-debatten-om-invandring>

Fuchs, C. (2010). Alternative media as critical media. *European Journal of Social Theory*, 13(2), 173-192. doi:10.1177/1368431010362294

Gilroy, P. (1987). *There Ain't No Black in the Union Jack*. New York: Routledge.

Goffman, E. (1974). *Frame Analysis: An Essay on Organization of Experience*. Boston: Northeastern University Press.

Hultén, G. (2006). *Främmande sidor: Främlingskap och nationell gemenskap i fyra svenska dagstidningar efter 1945* (Doktorsavhandling, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation). Stockholm: JMK, Stockholms universitet.

Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:189274/FULLTEXT01.pdf>

Häggström, J. (2016). *Alternativ media och jämställdhet - En analys av artiklar på Avpixlat och dess kommentarer* (Magisteruppsats). Gävle: Avdelningen för humaniora, Högskolan i Gävle.

Institutet för mediastudier. (2016) *Migrationen i medierna*. Hämtad 2017-01-05, från

<http://mediastudier.se/publikationer/migrationen-i-medierna/>

Jensen, M. (2015). *Andrafrisering och diskriminering i rasistisk "nyhetsmedia" på Internet - En kritisk diskursanalys* (Kandidatuppsats). Östersund: Avdelningen för socialt arbete, Mittuniversitetet.

Lindqvist, H. (2016, 16 september). När Nya Tider tog sig in på Bokmässan. *Dagens Nyheter*. Hämtad: 2017-01-02 från <http://www.dn.se/kultur-noje/nar-nya-tider-tog-sig-in-pa-bokmassan/>

Matthes, J., & Kohring, M. (2008). The content analysis of media frames: Toward improving reliability and validity. *Journal of Communication*, 58(2), 258-279. doi:10.1111/j.1460-2466.2008.00384.x

Miles, R., Brown, M. (2003). *Racism*. London: Routledge.

Molina, I. (1997). *Stadens rasifiering: Etnisk boendesegregation i folkhemmet* (Doktorsavhandling, Geografiska regionstudier 32). Uppsala: Kulturgeografiska institutionen, Uppsala universitet. Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:161611/FULLTEXT01.pdf>

Padovani, C. (2008). The Extreme Right and Its Media in Italy. *International Journal Of Communication*, 2, 18. Hämtad från <http://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/314/191>

SFS 1990:524. Presstödsförordning. Stockholm: Kulturdepartementet.

SOU 2005:41. Bortom Vi och Dom - Teoretiska reflektioner om makt, integration och strukturell diskriminering. Stockholm: Fritzes Offentliga Publikationer.

SOU 2006:21. Mediernas Vi och Dom - Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen. Stockholm: Fritzes Offentliga Publikationer.

SOU Ds 2014:4. Våldsbejakande extremism i Sverige - nuläge och tendenser. Stockholm: Fritzes Offentliga Publikationer.

Sten, A. (2016). Högerpopulism i nyhetsmedierna. Hämtad 2016-11-14, från <http://jmg.gu.se/aktuellt/Nyheter/fulltext//vetenskapsradet-ger-anslag-till-forskning-om-hogerpopulism-i-nyhetsmedier.cid1412093>

Stevkovski, L. (2015). The rise of right-wing extremism in european union. *International Studies. Interdisciplinary Political and Cultural Journal*, 17(1), 43-57. doi:10.1515/ipcj-2015-0004

Sveriges Radio. (2015) Tidslinje över flyktingkrisen. Hämtad 2016-11-30, från <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6299595>

TS Mediefakta. (2016). Nya Tider. Hämtad 2016-10-31, från <http://ts.se/mediefakta-upplagor/snabbfakta?mc=001567>

Turner-Graham, E. (2014). "Breivik is my hero": The dystopian world of extreme right youth on the internet. *Australian Journal of Politics & History*, 60(3), 416-430. doi:10.1111/ajph.12070

Van Dijk, A. T. (1991). *Racism and the Press*. London och New York: Routledge.

Wadbring, I., Weibull, L. (2014). *Massmedier - Nya villkor för press, radio och tv i det digitala medielandskapet*. Stockholm: Ekerlids Förlag.

Bilagor

1. Vårt kodschema

Nya Tider
Tidning: Vecka

Sidnummer: Rubrik:
Författare:
Kategori:

KULTUR

- Om kultur nämns, vilken sorts kultur förekommer?
- Hur benämns och beskrivs den?
- Hur beskrivs svensk kultur i förhållande till icke-svensk kultur?
- Berikande? Positivt?
- Konflikter/Kulturkrockar?

POLITISKT KLIMAT

- Tas någon politisk fråga upp? Vilken?
- Vilka länder? Internationell politik? Sympatier?
- Svensk politik? Svenska politiker? Hur beskrivs de?
- Hur framställs det svenska samhället?

MEDIE/DEBATTKLIMAT

- Beskriver NT sig själva? Hur?
- Beskriver NT sina konkurrenter?
- Hur beskrivs medie/debattklimatet?

MIGRATION/INVANDRARE

- Tas migration/flyktingkris upp? Som ett problem? Tillväxt/tillgång?
- Beskrivs personer med invandrarbakgrund? Hur? Egenskaper? Kontext? Specifikt land/grupp?
- Presenteras någon lösning på problem?

ÖVRIGT/ATT TÄNKA PÅ

- Språkbruk?
- Vi/Dem-känsla?
- Latenta budskap?

2. Ett exempel på ifyllt kodschema

Nya Tider

Tidning 1: Vecka 23, 2015

Sidnummer: 2 Rubrik: "Nya Tider gör skillnad!"

Författare: Nämns ej

Kategori: Ledare

KULTUR

- Om kultur nämns, vilken sorts kultur förekommer?

Utseende nämns, "ej för blont barn" samt "ej för svartkrulligt utseende"

- Hur benämns och beskrivs den?
- Hur beskrivs svensk kultur i förhållande till icke-svensk kultur?

Det blonda utseendet är underförstått svenskt.

- Berikande? Positivt?
- Konflikter/Kulturkrockar?

POLITISKT KLIMAT

- Tas någon politisk fråga upp? Vilken?
- Vilka länder? Internationell politik? Sympatier?
- Svensk politik? Svenska politiker? Hur beskrivs de?
- Hur framställs det svenska samhället?

MEDIE/DEBATTKLIMAT

- Beskriver NT sig själva? Hur?

De sätter sig själva i rollen som "utmanande" mot PK-media, vilket de anser bidrar till ett friare och sundare debattklimat. De "har också makt".

- Beskriver NT sina konkurrenter?

Konkurrenterna/etablissemang bestämmer över den politiska korrektheten, "politiker sitter i journalisternas knä".

- Hur beskrivs medie/debattklimatet?

Debattklimatet framställs som oseriöst eller på låg nivå, när IKEAs ansvarige använder "härskartekniker" och är "nedlåtande". Den ansvarige har en politisk agenda.

Att PK-media styr debatten och "omvänd" rasism/diskriminering. Hade vi skrivit "ej för svartkrulligt" hade det varit rasistiskt, därför anser de inte att det är okej att skriva "ej för blont utseende". Menar att polisen inte vågar gå emot media, den politiska korrektheten, och att det påverkar polisarbetet. Riskerar fler brottsoffer.

MIGRATION/INVANDRARE

- Tas migration/flyktkris upp? Som ett problem? Tillväxt/tillgång?
- Beskrivs personer med invandrarbakgrund? Hur? Egenskaper? Kontext? Specifikt land/grupp?

"Svartkrulligt" hintar om att det handlar om personer som ej anses svenska.

- Presenteras någon lösning på problem?

ÖVRIGT/ATT TÄNKA PÅ

- Språkbruk?
- Vi/De-känsla?

Ja, tydlig Vi/De-känsla mellan NT som utmanar & elit-medias makt samt politiska agendor = representerar PK. "Vi" får inte uttrycka oss som vi vill, men "Dem" får det.

- Latenta budskap?